

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 40	Utgitt 12. oktober	1950
	Innhold.	Side
Bestem. om endr. av bestem. om import av varer som er oppført på friliste m. v.		929
Skr. om helseforskr. for Idd og Berg i Østfold		930
» om endr. i do. for Bø i Telemark		950
» om do. for Sauherad		951
» om helseforskr. for Ulvik		951
» om vedtekter til bygningsloven for Lena		975
» om do. for Etnesjøen i Etne		977
Bestem. om omsetn. m. v. av tømmer		982
Skr. om kinematografvedtekt for Sør-Aukra		985
» om vedtekter til §§ 23, 58, 75, 115 og 131 i bygningslova for Dale i Fjaler		985
» om regulering av Mindemyren m. v. i Fana m. v.		986
» om at bygningslova skal gjelda for eit strok kring Åsen st. i Åsen herad		987
» om endr. i lukningsvedtekt for bevertningssteder i Notodden ..		987
» om endr. i bygningsvedtektene for Kristiansand		988
» om vedtekter i tilknytning til regulering av Bergensdalens sørlige del, Slettebakken, Bergen		988
» om do. av Bergensdalens østre del, Landåsvn. 12 x m. fl., Bergen		991
» om tilleggsbestem. til brannlovens § 15, 1 for Bryne		994
» om at brannlova skal gjelda for Fosnavåg i Herøy		994
» om bandtvang for hund i Os i Hordaland		994
Res. om endr. i §§ 28 og 47 i trafikkreglene		995
Bestem. om endr. av bestem. til gjennomføring av den alm. innførselsregulering		995
» om do. av bestem. om unntak fra den alm. utførselsregulering		997
» om do. av bestem. til gjennomføring av den alm. utførselsregulering		997

Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 15. oktober 1949 om import av varer som er oppført på friliste og om import av varer som fremdeles er kvantitativt begrenset, men som kan importeres fra nærmere bestemte land etter importørens valg.

I medhold av mellombels lov om innførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 29 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov

23. juni. om valutaregulering har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser til endring av bestemmelser av 15. oktober 1949 om import av varer som er oppført på friliste og om import av varer som fremdeles er kvantitativt begrenset, men som kan importeres fra nærmere bestemte land etter importørens valg:

§ 2, 3. setning utgår. Som nytt 2. ledd tilføyes:

Søknad om innførsels- og valutalisens skal sendes inn kort tid før levering eller betaling skal finne sted. Søknaden vil automatisk bli innvilget.

21. sept. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av lov av 16. mai 1860 § 11, jfr. § 4, med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947 stadfestes herved vedtak av Idd herredstyre i møte 11. mars 1950 og vedtak av Berg herredstyre i møte 29. mars 1950 om nye likelydende helseforskrifter for Idd og Berg herreder, Østfold fylke.

Departementet har foretatt en endring i forskriftenes § 38, 3. Forskriftene lyder så:

Om tilsynet.

§ 1. Idd herred skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann, valgt blant helserådets medlemmer.

Tilsynsmennene har hver i sin krets plikt til å påse helseforskriftene gjennomført og overholdt og å melde overtredelser til helserådets ordfører.

Tilsynsmennene velges i første helserådsmøte etter at nyvalgt herredstyre har begynt sitt virke og fungerer til neste valg.

Bygningsvesen.

§ 2. Ved nyoppførelser, hovedreparasjoner eller flytning av bygninger, som er bestemt til varig oppholdssted for mennesker, skal den som bygger sende skriftlig melding herom til helserådet enten direkte eller gjennom nærmeste kretstilsynsmann minst 1 — en — måned før arbeidet påbegynnes.

§ 3. Det må til oppbygging av hus ikke benyttes materialer som er smittet med utøys såsom veggelus, kakerlakker o. l., heller ikke må det benyttes materialer fra hus hvor det har vært smittsom sykdom før det fra helserådet er godtgjort at materialene er forsvarlig desinfiserte.

Under bygning skal følgende påsees: Grunnen skal være tørrlendt eller godt avgrøftet og kloakkforholdene skal være fullt ordnet og godkjent av helserådet før nybygget påbegynnes. Det må likeledes være lett adgang til godt og rikelig drikkevann.

§ 4. Huset skal ligge således til, at mest mulig sol kommer inn 21. sept. i daglig- og soveværelsene, og bygningen må ikke ta bort sollyset for andre beboelseshus.

§ 5. Ethvert beboelseshus skal ha en grunnmur av minst 30 cm's høyde over jordsmonnet. Hvor kjeller ikke bygges, skal avstanden mellom 1. etasjes golv og jordoverflaten være minst 60 cm.

Grunnmuren skal være av gråsten, betong eller liknende av helserådet godkjent materiale, være tett, og hvor det ikke er kjeller skal den være forsynt med minst to trekkhuller, hvert minst 150 kvadratcentimeter stort. Disse skal være dekket med smågitret rist. Over grunnmuren skal legges isolasjonsbelegg.

§ 6. Ethvert kjellerrom skal være forsynt med minst ett vindu, hvorigjennom det kan luftes. Kjellerrom må ikke uten helserådets samtykke benyttes til beboelsesrom. Kjellere skal være tørre, rene og luftige. De kan, dersom det stadig står vann i kjelleren, av helse- rådet påbys drenert.

§ 7. For kjellere, som benyttes til beboelsesrom, handel eller verksted, skal følgende bestemmelser gjelde:

Grunnen under sådan kjeller skal være drenert og fylt med minst 20 cm lag av finslått kult. Kjellerens golv skal være dobbelt, forsynt med god isolasjonspapp, og ligge minst en halv meter over høyeste grunnvannstand. Det underste golv skal være av asfalt, sement eller liknende vanntett materiale. Det øverste golv skal være minst 3 cm tykt, godt sammenpløyet tregolv. Minste høyde mellom begge golv 5 cm. Rommet skal kunne oppvarmes og må være ven- tilert på tilfredsstillende måte.

§ 8. Beboelseskjeller skal være minst 2,50 meter fra golv til tak. Jordsmonnet utenfor må ingen steder stå mere enn 1,25 meter høyere enn kjellerens golv, og kjellerens vegger skal være skilt fra jorden ved en 50 cm bred luft- og lysgrav som skal gå minst 20 cm dypere ned enn kjellergolvet, og den skal være godt drenert. Kjel- leren skal ha minst ett vindu, som kan åpnes og vindusflaten skal være minst $\frac{1}{10}$ — entiendedel — av golvflaten og minst $\frac{2}{3}$ av lys- åpningen skal være over jordoverflatens nivå. Dette vindu må ikke vende ut mot innelukket gårdsrom, og dets avstand fra nærmeste bebyggelse utenfor skal være minst 10 meter.

§ 9. I beboelseshus skal golvene være tette og dobbelte. Den benyttede golvfyll skal være ren og uantennelig. Fyll fra gamle bygninger eller fyll av bare torvmull tillates ikke brukt. Heller ikke sagflis, men lere.

§ 10. Vanlige beboelsesrom skal være minst 2,50 meter høye fra golv til tak. I rom med skråtak skal så stor del av rommet, som svarer til halvdelen av golvflaten, være minst 2,50 meter høyt,

21. sept. i enebolig og småhus 2,35 meter. I enkelte rom, som innredes fra nytt av i eldre bygninger, kan høyden med helserådets samtykke innskrenkes til 2,20 meter og for værelser med skråtak til minimumshøyde 1,25 meter.

Såfremt bygningsloven er gjort gjeldende, kommer dennes bestemmelser eller vedtekter gitt med hjemmel i samme til anvendelse.

§ 11. Alle beboelsesrom skal være forsynt med minst ett vindu, som kan åpnes. I alle beboelsesrom, hvor vindu til å åpne ikke finnes, skal minst ett sådant vindu anbringes, senest ett år etter at disse forskrifter er stadfestet. Er det flere vinduer skal minst halvparten være til å åpne. Den samlede vindusflate skal utgjøre minst $\frac{1}{10}$ av rommets gulvflate.

§ 12. Kokeovn må ikke brukes i værelse eller kjøkken med mindre det er sørget for god og sikker ventilasjon, så røk og damp helt unngåes.

§ 13. Tjenere skal skaffes godt ventilerte, tette og varme soverom, særskilt for mannlige og kvinnelige tjenere. Midlertidig losjehus for tilfeldige arbeidere (anleggsarbeidere) skal anmeldes til helserådet eller til nærmeste tilsynsmann, og må være godkjent. Det må ikke være større belegg enn at det blir 7 kubikkmeter luft pr. mann. Hver arbeider skal ha egen seng og vanlig utstyr, og der skal være eget rom til tørk av klær. Rommene skal daglig rengjøres.

§ 14. Husdyr, unntagen hund og katt må ikke anbringes i eller under beboelsesrom, eller i rom som har tak eller vegg felles med beboelsesrom eller oppbevaringssted for matvarer, og det må fra dyrenes oppholdssted ikke kunne skje tilsig til noe sådant rom, eller brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke til vannet ved de vanlige badeplasser. I tettere bebygget strøk kan helserådet fastsette spesielle forholdsregler for eller ganske forby husdyrhold, hvis dermed følger sanitære ulemper. Anlegg av hundegårder (Kennel), revegårder og liknende i tett bebygde strøk er forbudt.

§ 15. Helserådet kan forby tatt i bruk eller påby utflytning fra boliger eller rom, som etter helserådets skjønn på grunn av utetthet, fuktighet, mangel på lys eller luft, urenslighet, overfylling av beboere eller på annen måte kan ansees sunnhetsskadelig, inn-til de påpekte mangler er utbedret. Intet skolelokale eller annet forsamlingslokale må tas i bruk, før det er godkjent av helserådet.

Om renhold m. v. i forsamlingslokaler, skoler, kirker m. v. henvises til de ved kongelige resolusjoner for det hele land utferdigede forskrifter, trykt som plakater til oppslag (for forsamlingslokaler ved

kongelig resolusjon av 25. april 1913, for skoler ved kongelig resolusjon av 20. november 1931 (kongelig resolusjon av 16. september 1932) og for kirker ved kongelig resolusjon av 21. september 1934.) 21. sept.

Om utvendige rom, gårdsrom, søppel, gjødsel og veget.

§ 16. Enhver huseier i tettbebygget strøk har til alle årstider å holde sine private atkomstveger, innkjørsler og fortau utenfor sin eiendom, rene. Tørt gatesop må dynkes med vann før det feies bort. Husets bakside og gårdsplass skal likeledes holdes rene, fri for stank, og ryddige og de må ikke i lengre tid tjene som opplagsplass for kasser eller annet pakningsmateriale. Fordypninger på gårdsplassen må utfylles, så det ikke samles vann eller sølepytter.

§ 17. I beboelseshus skal hver leilighet ha særskilt privet med privetbinge. Det skal minst være ett privet til hver tiende beboer av huset. For større bygninger, fabrikker o. l. hvor mange folk bor eller ferdes, og likeså ved kirker, skoler og forsamlingshus skal det være privet og pissoar i den utstrekning som helserådet til enhver tid finner påkrevet og alltid særskilt for de to kjønn. I våningshus må privet ikke innredes uten etter særskilt tillatelse fra helserådet. Privetet må ligge minst 10 meter fjernet fra eget eller andres våningshus og matbod samt fra offentlig eller privat veg, og minst 1,5 meter fra nabogrensen. Det må ikke være uttak til nabo, gate eller veg. Fra privetet må det ikke skje tilsig hverken til noen av de nevnte steder, eller til oppkomme, brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr, eller vann til annet husbruk, og heller ikke til vann som brukes i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke til vannet ved de vanlige badeplasser.

Privetbinger skal være innkledd og påfylles strømidler så ofte og i sådan utstrekning at ekskrementene stadig holdes tildekket. Bingene skal tømmes minst to ganger årlig, og ellers når helserådet av sanitære grunner krever det.

Med helserådets samtykke kan privet innrettes i egen bygning eller i annen husbygning i kortere avstand enn 10 meter fra våningshus, matbod, veget eller inne i våningshus, hvis det innrettes frostfritt vannklosett eller klosettinnretning med flyttbare beholdere. Følgende skal da iakttas: Det må ikke komme stank fra priveter til beboelsesrom, kjøkken, eller rom hvor matvarer oppbevares. Priveter skal ha tette vegger og dører som kan holdes ordentlig igjenlukket. Det skal ha vindu som kan åpnes til fri luft, og være forsynt med luftpipe av minst 24 kvadrantcentimeters tverrsnitt. Setet skal være forsynt med tilhengslet lokk. Anvendes flyttbare beholdere, skal de stå i kasse på tett underlag. De skal jevnlig påføres et strømiddel

21. sept. i så stor mengde, at ekskrementene dekkes. Beholderne skal tømmes før de blir $\frac{3}{4}$ fulle, eller oftere hvis helserådet av sanitære grunner forlanger det. Ved tømning skal beholderne ordentlig rengjøres. Priveter skal alltid holdes tilbørlig rene. Med hensyn til pissoarer skal disse være undergitt samme bestemmelser som priveter.

Finner helserådet at priveter forårsaker sanitære misligheter, kan det påbys at disse rettes.

Om tømning av priveter etter kommunens foranstaltning og avgift for dette vises til disse forskrifters § 20 i. f.

§ 18. Vannklosetter må anlegges så de er frostfri. De må være ventilert, og utløpet må passere septiktank, og den må utmunne i kloakk.

§ 19. Stall, fjøs, hønse- og grisehus, samt oppbevaringssteder for gjødsel og avfall, må være fjernet minst 10 meter fra våningshus, matbod og offentlig veg, likesom stank, tilsig eller annen urenslighet ikke må forulempe noen.

§ 20. Intet avfall av noe slags må kastes utenfor husene eller i åpne kloakker eller grøfter, men det skal brennes, samles i tette, med hengslet lokk forsynte beholdere, legges i kompost eller bortbringes til sted, som dertil må være anvist av helserådet. Spesielt innrettede beholdere kan av helserådet påbys brukt i tettere bebyggede deler i herredet. De skal tømmes og rengjøres før de blir fulle, og så ofte at stank unngåes, og dessuten når helserådet av sanitære grunner finner det nødvendig. Komposter eller andre opplag av avfall eller gjødningsstoff må ikke legges nærmere allfarveg, beboelseshus eller matbod enn 10 meter. De skal alltid holdes godt tildekket med jord, og de skal anlegges således at derfra ikke skjer tilsig til brønn, bekk eller annet sted, hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller vann til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke til vannet ved de vanlige badeplasser. Vaskevann og skyllevann og liknende må ikke slås like utenfor husdøren eller i dennes eller våningshusets eller matbods nærhet, men i godt tildekkede synkebrønner eller synkegrøfter, som ikke må ligge nærmere våningshus, matbod eller allfarveg enn 10 meter, og således at det ikke skjer tilsig til ovennevnte steder, eller til sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til husbruk, eller vann til bedrift som omsetter eller tilbereder nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke til nabos eiendom uten dennes tillatelse. Synkebrønner og synkegrøfter skal rengjøres, spyles så ofte det viser seg nødvendig. Kloakkvann skal ledes til stor synkebrønn, synkegrøft, til steinur eller beleilig bakkeskråning under hensyntagen som ovenfor nevnt. Enhver vask hvori tømmes skyllevann skal være forsynt med fast rist og vannlås.

Fra den tid herredstyret bestemmer det, plikter gårdeierne i 21. sept. tettbebyggelsen (eller: innenfor det område hvor bygningsloven er gjort gjeldende) å la tømning av privet og søppelbeholdere besørges av kommunens renholdsverk, og herfor betale en avgift som fastsettes av herredstyret med vedkommende departements godkjenning.

Helserådet kan dog frita gårdeiere fra plikten når forholdene i det enkelte tilfelle taler for dette.

§ 21. Eier av våningshus er pliktig til å anlegge kloakk på den måte som helserådet bestemmer, når det etter helserådets skjønn av sanitære grunner ansees påkrevet og kan gjøres uten uforholdsmessige omkostninger for eieren. Kloakken må være forsvarlig utført, ha innretning til å oppta overvann og spillvann, ventileres og være frostfri, og må lett kunne holdes i orden og renses så stank og annen ulempe til enhver tid unngås. Forårsaker utmunning av kloakk i åpne grøfter, rennestener eller annet sted på innmark stank eller ulempe, kan helserådet pålegge rette vedkommende å endre forholdet, og i tilfelle forby bruk av kloakken inntil manglene er avhjulpet.

§ 22. Kloakkstikkere skal være av jernrør, glaserte lerrør eller annet av helserådet godkjent materiale. De skal være tette i sammenføyningene og holdes i forsvarlig stand. Rensing av kloakker og kummer må skje til tider og på den måte at det blir minst mulig ulempe. Rensing må skje så ofte at avløpet ikke stanser opp, eller det blir stank til ulempe for omkringboende. Det opptatte bunnfall må straks føres bort.

Skadelige eller illeluktende væsker fra fabrikk eller annet anlegg og annen bedrift må bare ledes gjennom lukkede avløpsrenner eller på annen av helserådet godkjent måte. De må ikke ledes til offentlig eller privat kloakk direkte eller gjennom samleikum uten helserådets samtykke. Ved nybygging er eieren forpliktet til å sørge for at tomten ordentlig dreneres, og at det anlegges lukket avløp i kloakkledning når det er nødvendig av sanitære grunner og anlegget ikke medfører uforholdsmessige omkostninger.

§ 23. Hvor det er anlagt kloakk skal hver beboelsesleilighet ha minst en vask, forsynt med vannlås eller annen av helserådet godkjent innretning, som hindrer kloakkgass fra å trenge ut. De offentlige kloakker skal renses og spyles i den utstrekning som helserådet finner nødvendig.

§ 24. Tilfredsstiller eldre kloakkanlegg ikke de oppstilte fordringer, kan helserådet påby den omlagt i den utstrekning det er nødvendig for å forebygge sanitære misligheter.

21. sept.

Drikkevann m. v.

§ 25. Transport av avfall eller gjødsel på offentlig eller alminnelig benyttet veg skal foregå på en slik måte at intet av betydning spilles.

I tettere bebygget strøk, og på jorder som har helling til brønn eller annet sted hvorfra tas drikkevann til mennesker eller dyr, vann til annet husbruk eller til bedrifter som tilbereder eller omsetter nærings- eller nytelsesmidler, skal gjødsel og avfall enten straks nedmuldes eller dekket med jord. Gjødsel eller avfall må ikke opplegges eller spredes nærmere brønn, bekk eller annet sted hvorfra vann tas til bruk som før nevnt, enn 10 meter.

§ 26. Brønn, bekk eller annet vann, hvorfra det tas drikkevann for mennesker eller dyr, vann til annet husbruk, eller til bruk i bedrift som omsetter eller tilbereder næringsmidler eller nytelsesmidler, må ikke forurenses på noen som helst måte.

Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann tatt fra sted som ligger privet, urinsted eller gjødselopplag nærmere enn 10 meter, eller som har tilsig derfra.

§ 27. Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann. Brønnen må være forsynt med et ytre vanntett lag av $\frac{1}{4}$ meters tykkelse, minst 30 cm over jordsmonnet og av minst 2 meters dybde. De skal renses så ofte som helserådet av sanitære grunner krever det. Renvannsbrønner som ikke er større enn 2 meter på hver kant skal være steinsatt eller på annen måte kledd på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

§ 28. Sisterner for regnvann til bruk som foran nevnt skal beskyttes mot tilsig fra jordoverflaten i omkretsen, de skal være overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

§ 29. Eier av leiegård, arbeiderbolig, fabrikk eller forsamlingshus skal være pliktig til å sørge for tilstrekkelig og rent drikkevann.

§ 30. Helserådet kan til enhver tid forby drikkevann benyttet, hvis det finner vannet uhygienisk til bruk. Ved offentlige vannposter, kirker, fabrikker o. l. er benyttelse av felles drikkekar forbudt.

Om sunnhetsfarlige bedrifter.

§ 31. Om ventilasjon m. v. i garasjer og i verksteder for motorvogner og om oppslag av plakat henvises til de ved kongelig resolusjon av 17. april 1931 utferdigede forskrifter.

Anlegges bedrifter som helserådet kan anta vil volde ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før driften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som allerede er i gang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis

det viser seg at noen bedrift blir drevet med større fare for den 21. sept. alminnelige sunnhetstilstand enn det nødvendig følger av dens eget vesen, skal vedkommende rette seg etter de pålegg, som helserådet gir for å forebygge den sanitære fare.

Om salg av fødevarer og nytelsesmidler.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og de forskrifter som i medhold til denne lov er utferdiget for det hele land.

§ 32. Til bruk for mennesker må det ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sunnhetsskadelige nærings- eller nytelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sunnheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

§ 33. Det er forbudt å selge nærings- eller nytelsesmidler, som er tilsatt noe stoff, som helserådet anser skadelig for sunnheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet. Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at det blir solgt eller på annen måte overdratt nærings- og nytelsesmidler, som kommer fra eller falbys på steder hvor det ikke blir iakttatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, oppbevaring eller forsendelse. Helserådet er i øyemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordra utlevert de nødvendige prøver. Eieren kan kreve prøven betalt etter alminnelige priser, hvis det viser seg ikke nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan imidlertid forby salg og annen overdragelse av nærings- og nytelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor det blant mennesker eller dyr forekommer tilfelle eller finnes noen basillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

§ 34. Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet.

§ 35. Helserådet kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 36. Helserådet kan forby salg av melk og fløte, kjøtt og kjøttvarer og andre næringsmidler fra åpne boder på torv, i portrom og på liknende steder, hvor fødevarer kan forurenses av støv eller på annen måte.

Om melkens behandling.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land.

21. sept. § 37. Melk og fløte, så vel til salg som til husbruk, må behandles med ytterste renslighet. Er de bestemt for salg, skal de aldri oppbevares i rom, som vanligvis benyttes til daglig opphold for mennesker og heller ikke i soverom. Alle fat og kjørelere må holdes omhyggelig rene. I melk og fløte bestemt for salg, må det ikke blandes is. Det er forbudt å drikke av melkespannene eller disses lokk. Alle forskrifter som gjelder forhandlere av melk og melkeprodukter gjelder også enhver i herredet bosatt leverandør av disse næringsmidler så vel til utsalg som til private.

§ 38. Melk må ikke tilbys til salg eller leveres til meieri eller annet sted:

- 1) Når melkemengden hos avlatende kuer er under 2 liter. Heller ikke må melken selges eller leveres de første dager (i inntil 6 dager) etter kalvingen, så lenge den er råmelk, med mindre den selges under denne betegnelse.
- 2) Når den på grunn av utseende, lukt, smak, smuss, urenslig behandling eller fremmede bestanddeler atskiller seg fra det normale.
- 3) Når varen stammer fra dyr som det er grunn til å mistenke for å lide av munn- eller klovsyke, smittsom kalvekasting, miltbrand, jurbetendelse eller annen jursykdom, børbetendelse, etterbyrdens tilbakeholdelse, diarré, pyæmi, septikæmi (blodforgiftning), andre sykdommer som ledsages av feber, større væskende sår, gulsot, forgiftninger eller annen sykdom som etter helserådets skjønn kan gi melken skadelige egenskaper. Det er likeledes forbudt å anvende melk fra tuberkuløse dyr til mat for folk med mindre den er kokt eller på annen måte betryggende varmebehandlet på meieri.
- 4) Når melken kommer fra dyr, som er blitt behandlet med legemidler som ved å gå over i melken eller på annen måte kan påvirke denne skadelig.

Opptre det på en gård, i et meieri eller i en melkeforretning tegn som tyder på at noen lider av smittsom sykdom, f. eks. tyfus, skarlagensfeber, smittsom hjerne-ryggmarvbetendelse, barnelammelse, epidemisk magesyke, difteri eller annen ondartet halssykdom, skal melkeleveransen straks opphøre, inntil helserådet har truffet de foranstaltninger som ansees nødvendige for å hindre overførelse av smitte. Det samme gjelder når det konstateres at noen av de i dette ledd omhandlede personer viser seg å være basillebærere. Melkeleveransen kan ikke opptas igjen før helserådet har gitt sin tillatelse.

Ingen som lider av kroniske smittsomme sykdommer, væskende sår i ansiktet, på hender eller armer eller av annen væskende, skal-

lende eller smittende sykdom eller diarré må beskjeftiges med melk- 21. sept.
ing, behandling eller omsetning av melk.

Vedkommende fjøseier eller forhandler av melk er pliktig til, hvis helserådet krever det, å tilveiebringe sunnhetsattest fra autorisert dyrlege for fjøsets besetning, når mistanke om misligheter er oppstått. Tillatelse til igjen å levere eller selge melk er avhengig av ny attest fra dyrlege.

§ 39. Fjøs hvorfra det leveres melk til salg skal være lyse og rene og godt utluftet. Storrengjøring skal foretas minst en gang årlig, vasking av golv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann eller kalking, deretter gjennomlufting flere dager i trekk. Binger for kalver og sauer skal hyppig tømmes og kalkes, fôringskrybber skal vaskes og spyles hver dag. Kuene skal holdes rene. Største renslighet må iakttas med melkekar og under melkingen.

§ 40. I ethvert fjøs skal det være vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndkle. Den som melker skal være iført rene overklær, (melkedrakt) og skal før melkingen såpevaske sine hender. Er kuenes jur og bakpart tilsølet, skal det før melkingen foretas grundig avvasking av de tilsølte partier, og etterpå en fullstendig avtørring med ren, tørr klut. Alle melkekjørelere og de arbeidsklær som brukes under melkingen må oppbevares i rom utenfor fjøset. Under melkingen må ombæring av stråfôr, utmåking av gjødsel, eller annen virksomhet som frembringer støv eller stank i fjøset ikke finne sted. Melken må snarest bringes ut av fjøset. Såfremt melken siles på gården må silingen foregå i særskilt rom utenfor fjøset. Siling av melk gjennom klut er forbudt. Melk må ikke oppbevares i beboelsesrom. Kan dette ikke unngåes, må de kar hvori den oppbevares være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk oppbevares i soverom eller rom hvor syke oppholder seg. Ved sykdom blant besetningen skal salg av melk fra vedkommende ku stanses. Ved mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses. Forholdet meldes til nærmeste helserådsmedlem som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

Forskrifter for butikker og utsalg m. v.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land.

§ 41. Innredning av slakterier, pølsemakerier, bakerier, meierier, og liknende steder for tilvirkning og forhandling av matvarer skal være godkjent av helserådet, som også i ethvert tilfelle kan

21. sept. gripe inn hvor mangler ved renhold eller andre sanitære misligheter gjør det påkrevet.

Enhver butikk skal holdes ren og godt utluftet. Utenfor inngangsdøren skal det være anbragt fotskraper. Golv og diskler skal daglig rengjøres.

Helserådet kan treffe nærmere bestemmelser herom. Tørr feiing er forbudt, likeså spyting på golvet. Hovedrengjøring skal foretas minst en gang årlig, eller oftere hvis helserådet finner det nødvendig. På iøynefallende steder skal finnes oppslag om forbud mot spyting på golvet. Butikker hvor det selges melk, fløte eller andre matvarer, og rom hvor melk eller matvarer som skal selges blir bearbeidet eller tilberedt, må ikke brukes som soveværelser eller kjøkken.

Disse butikker og rom skal være forsynt med rent vaskevann, såpe og rene håndklær, og de personer som håndterer varene skal jevnlig vaske sine hender. De skal iaktta renslighet ved innpakkingen og må f. eks. ikke blåse posene opp eller våte fingrene i munnen.

§ 42. Melk, fløte og andre matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenheter så vel i butikker som i tilberednings- og lagerrom. Når det lar seg gjøre, skal varene anbringes i vel renholdte, tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng eller liknende. Vekt og måleredskap som benyttes ved handel med melk eller andre matvarer skal være rene når de brukes. I melkeutsalg må ikke drives handel med andre varer, som kan forurense melken eller gi usmak. Det er selgeren forbudt å pakke inn matvarer i aviser eller urent papir. Ved transport av matvarer skal de beskyttes mot støv, regn og all annen forurensing.

§ 43. Salg av iskrem er kun tillatt fra melkeutsalg, konditorier og kafeer eller dertil godkjente utsalg, samt fra dertil av helserådet godkjent bod eller vogn. Golvet må vaskes hver dag, vinduer og dører hver uke, tak og vegger minst to ganger årlig. De i utsalget beskjeftigede personer skal under sitt arbeide være iført helt og rent antrekk av hvitt lerret (forkle med brystsmekk og forermer). Kvinnelig betjening skal ha ren kappe og rent hodetørkle.

§ 44. Iskrem bestemt til salg må bare tilberedes i rom som er lyse, godt ventilerte og fri for fuktighet. Golv, vegger og tak må være i slik stand at de lett kan holdes rene. Rommet skal ha vannledning og vask, og varmt og kaldt vann i tilstrekkelig mengde. Rommet må være fritt for støv og stank, og må ikke stå i direkte forbindelse med soveværelse eller annet rom som ikke hører med til bedriften. Det skal finnes vaskevann, såpe og rent håndkle. Bruk av tobakk er ikke tillatt. Golvet skal vaskes hver dag, vinduer og

dører hver uke, tak og vegger minst to ganger årlig. Klær og lik- 21. sept.
nende uvedkommende gjenstander må ikke finnes i rommet. Fryse-
maskinen må være innrettet således at fett eller smuss ikke kan
falle ned i kjernen. Alle kopper, kar og redskaper som benyttes,
må være innrettet slik at de lett kan holdes rene. Alle redskaper,
såsom frysemaskin, beholdere og spann må hver dag rengjøres og
derpå skylles i kokende vann. Den is som brukes må være ren og
skal underkastes helserådets kontroll. Hvis helserådet forlanger det,
skal melk og fløte som benyttes til fremstilling av iskrem være paste-
urisert. Betjeningen skal under arbeidet være iført en egen drakt,
vareklær av hvitt vaskestoff, som byttes med rene så ofte det blir
nødvendig.

Er vareklærne benyttet utenfor arbeidet, må de vaskes påny
før de brukes ved iskremtilberedning. Betjening må vaske hender
og armer før de begynner arbeidet. Personer som lider av smitt-
somme, stinkende eller andre sykdommer, må ikke delta i iskrem-
tilberedning.

§ 45. Tobakksrøkning er forbudt i butikker hvor det selges
matvarer.

Kundene må ikke berøre andre matvarer enn de som de kjøper.
Oppslag herom og om forbud mot tobakksrøkning skal finnes på et
lett iøynefallende sted i vedkommende butikk.

I hver butikk skal det være oppslått særavtrykk av ovenstående
bestemmelser.

Fiskeutsalg.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933
og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det
hele land.

§ 46. I forretninger hvor fersk fisk forhandles sammen med
andre matvarer, skal golvet være belagt med fliser eller annet der-
med jevngodt materiale.

Disken skal være kledd med sink eller plate av marmor, glass,
sten eller kunststen. Tak og vegger skal være av sådant materiale,
at de lett kan holdes rene. Fiskekummer, hvor sådanne finnes,
skal være løse, og av sådant materiale og således forarbeidet at de
lett lar seg tømme og rengjøre. Saltning eller lagring av fisk må
kun foregå på slik måte og på slike steder, at nabolaget ikke generes
av stank. Avfallet må bortbringes snarest mulig, og plass, redskaper
og kasser rengjøres. Brukte fiske- eller sildekasser må ikke i len-
gere tid lagres, således at de generer omgivelsene med stank eller
samler fluer.

21. sept.

Slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land.

§ 47. Helserådet kan påby at handel med kjøtt og fleisk skal foregå fra eget rom, likeså kan det forby anlegg og drift av slakteri på sted hvor sanitære hensyn er til hinder.

§ 48. I slakterier og pølsemakerier skal golvet være tett, jevnt, av sement eller annet av helserådet godkjent materiale, med avløp til kloakk forsynt ved vannlås og rist.

§ 49. Rommene skal være rommelige, lyse og forsynt med tette vegger med glatte flater. Lokalene skal holdes omhyggelig rene. Det samme gjelder alt inventar og de redskaper som brukes. Vegger og tak må vaskes minst hvert fjerdingsår, vinduer og dører hver uke, golv, disk og vekter hver dag. Alle maskiner og redskaper som benyttes skal rengjøres hver gang de har vært brukt. Ethvert slakteri og pølsemakeri skal så vidt mulig være forsynt med vannledning og spyleslange.

§ 50. Slakteri og pølsemakeri må ikke stå i åpen forbindelse med gjødselbenge, grisehus eller stall.

§ 51. De i slakteri og pølsemakeri og kjøttutsalg beskjeftigede personer skal være iført rent hvitt forkle med brystsmekk og former eller annet helt og rent godkjent antrekk, som skal skiftes rent minst 2 ganger ukentlig. Vaskevann, såpe og håndklær må finnes i disse lokaler, og de der beskjeftigede personer må vaske armer og hender før de begynner arbeidet og alltid etter bruk av privet.

§ 52. All kjøttmat må beskyttes mot fluer. Publikum forbys å berøre kjøtt, som er utlagt til salgs. Bruk av tobakk i enhver form er forbudt.

§ 53. Ved slaktning må den størst mulige renslighet iakttas.

Dyrenes innvoller må uttas og fjernes snarest mulig etter avlivningen. Avfall av enhver art skal så hurtig som mulig fjernes, og like så litt som maver, tarmer, blod, lemmer eller huder forbli natten over i slakteboden. I denne skal under kjøttets stivning være god gjennomtrekk. Rengjøring av tarmer og maver tillates ikke i rom, hvor kjøtt oppbevares.

Til konservering av kjøtt, fleisk og derav tilberedte varer må bare brukes koksalt, sukker, salpeter og krydderier, dessuten kan de røkes med trerøkning.

§ 54. Pølseskinn tillates farget på overflaten med fargestoffer, som ikke er giftige, og som ikke farger pølsens innhold. Unntatt

herfra er fargestoffer mot hvis anvendelse der blir nedlagt forbud 21. sept. av helserådet.

§ 55. Kjøttbutikker skal være lyse, luftige og rene. De bør helst være beliggende fra solsiden. Vender vinduene mot solen, må de i sommertiden være forsynt med markiser. Golvet skal være belagt med fliser eller annet dermed jevngodt materiale, og vegger og tak av materialer som er lette å holde rene.

§ 56. Disker skal ha plate av marmor, glass, sten eller annet av helserådet godkjent materiale. Kjøttkrokene skal være galvaniserte, eller være av annet materiale som ikke rustar. Vegger og tak skal i sin helhet rengjøres minst hvert fjerdingsår, vinduer og dører minst en gang ukentlig. Golv, diskar og vekter skal vaskes minst en gang daglig. Tørrfeing er forbudt. Hvor kjøtt kommer i berøring med vegger og stolper, må disse vaskes hver dag.

§ 57. Angående kjøtt salg under åpen himmel eller liknende har helserådet til enhver tid adgang til å treffe de nødvendige bestemmelser. Salg av opplavede kjøttvarer fra torv, portrom og liknende er forbudt. Salg av varme pølser fra vogn er dog tillatt med helserådets samtykke.

§ 58. Transport av kjøtt skal foregå i rene, helst lukkede vogner eller i rene kasser, trau eller kurver og må være innhyllet i rent dekke. Det er ikke tillatt å sitte på varene under transporten.

§ 59. Ovenstående forskrifter skal være oppslått på et iøynefallende sted i alle slakterier, pølsemakerier og kjøttutsalg.

Bakerier.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land.

§ 60. Bakerier eller rom som står i forbindelse med disse må ikke benyttes som sovested. Golv, vegger og tak skal være i slik stand at de lett kan vaskes. Hver dag etter endt arbeid skal golvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver uke, vegger og tak minst fjerdingsår. Under rengjøringen må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.

§ 61. Gjenstander som ikke vedkommer bakeridriften, og som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommene eller hindre disse i rengjøring, må ikke finnes i bakeriet eller de rom som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester, gafler, kniver, skjær og matspann eller liknende oppbevares i arbeidsrommene, like så litt gangklær. Kull og annet brensel må ikke ligge løst utover golvene, og aske og annet avfall må hver dag fjernes fra bakeriet.

21. sept. § 62. Trau, bord, hyller, plater, fjeler osv. må daglig gjøres rene. De må ikke brukes til å sitte på.

§ 63. Smør, melk osv. må oppbevares i rene, tildekkede kar. De stoffer som benyttes til strykning av bakverk må bare tillages for dagens behov.

§ 64. Strykevisker må være rene for hvert stoff, og må hver dag gjøres rene i kokende vann.

§ 65. Melsekker skal børstes omhyggelig før de bringes inn i bakeriet og innholdet tømmes i baketrauet.

§ 66. Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, like- så å henlegge tobakk, pipe og fyrstikker. Spytning er forbudt. Under sitt arbeid må bakeren være iført egen, ren hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet og som skiftes ren minst to ganger ukentlig.

§ 67. I bakeriet skal det være vaskevannsstol, såpe og rene håndklær.

§ 68. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig under- armer og hender umiddelbart før og etter deig- og brødlagningen. Likeledes vaskes hendene etter bruk av klosettet.

§ 69. Det er forbudt å beskjeftige personer i bakeriet, som har sår, byller eller utslett på hender eller armer.

§ 70. Ombæring og utbringelse av brød og annet bakverk skal skje i rene kurver og kasser, som er lukket eller forsynt med over- bygging eller tett fastbundet, ren presenning, og ellers etter de på- legg som til enhver tid gis av helserådet.

§ 71. Bakerier må ikke benyttes til klesvask.

§ 72. I ethvert bakeri skal et eksemplar av disse forskrifter være oppslått.

Møller.

Se også lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 og de forskrifter som i henhold til denne lov er utferdiget for det hele land.

§ 73. Møller skal nedstøves minst 4 ganger årlig, og golvene skal feies 2 ganger ukentlig.

§ 74. I møllekammeret og andre til møllen tilhørende rom, som tjener som opphold for de møllesøkende eller møllens arbeidere, skal golvene feies fuktig hver dag, og golv og benker og stoler vaskes minst 1 gang i uken, vinduer, dører og vegger i mannshøyde vaskes minst 1 gang hvert fjerdingsår.

§ 75. Helserådet kan påby, at disse rom skal være forsynt med et tilstrekkelig antall spyttebakker av en av helserådet godkjent form og størrelse.

Spyttebakkenes bunn skal dekkes med fuktig sagmugg, torv eller liknende. De skal daglig rengjøres og deres innhold brennes eller behandles på annen måte godkjent av helserådet.

21. sept.

Barber- og frisersalonger.

§ 76. Før et lokale tas i bruk som dame- eller herrefrisersalong, må det etter at melding herom er sendt helserådet, være godkjent av dette. Det samme gjelder flytning eller større forandring av allerede igangværende bedrift. Ethvert lokale som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisersalong bør ha en golvflate av minst 16 m².

§ 77. I dame- eller herrefrisersalonger med tilhørende rom må ikke oppbevares gjenstander som er bedriften uvedkommende eller kan hindre renhold, utbre stank eller liknende. Lokalene må holdes omhyggelig rene. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukte tøy bringes bort etter hvert. Så vel rene som skitne håndklær må oppbevares på dertil bestemte steder.

§ 78. Hovedrengjøring av dame- eller herrefrisersalonger med tilstøtende rom skal foregå minst 2 ganger i året. Golvet skal vaskes minst 1 gang daglig. Bord, stoler, konsoller, hyller o. l. skal hver dag avtørres med fuktig klut.

Dame- eller herrefrisersalonger må være godt ventilert således at det til stadighet kan være frisk luft i lokalene.

§ 79. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig renslighet og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført ren, hvit jakke eller frakk, som skal skiftes ren minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt for betjeningen å røyke i arbeidstiden. Personer lidende av smittsomme sykdommer, herunder innbefattet smittsomme hudsykdommer, samt av sår eller byller på hendene, må ikke beskjeftiges i herre- eller damefrisersalonger.

§ 80. Ved barbering må det for hver kunde brukes renvasket serviett og rent dekke over nakkeputen. Benyttes frotterkluter, må disse alltid være renvasket og til stede i et tilstrekkelig antall og behandles på samme måte som for servietter bestemt. Servietter, frotterkluter og håndklær skal etter bruken vaskes og kokes.

§ 81. Barbervannet må tappes eller helles i barberskålen (koppen) som renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer barberkost, kan sådan bare anvendes til oppskumming av såpen og innsåping må i så tilfelle foregå med hånden. Barberkosten skal etter hver kunde grundig rengjøres i kokende vann.

§ 82. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke benyttes.

Istedenfor pudderkvast kan brukes en klype rensed bomull eller liknende som kun anvendes en gang. Alunstift i fyrstikkformat kan benyttes, men kun en gang.

Ved klipping må det mellom halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes en gang.

Kappen skal alltid være ren og fri for hår.

NORSK DECHMANSK BIBLIOTEK

21. sept. § 83. Gasstrimler eller pakninger for permanentkrøll må ikke benyttes om igjen.

Det skal være til stede et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, således at hver kunde får rene børster.

§ 84. Alle redskaper må omhyggelig rengjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og viklepinner for permanentapparater kokes eller rengjøres på en annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 200 à 300 gram vann) eller på en annen av helserådet godkjent måte. (Kammer oppbevares i høye glass fylt med lysoformopløsning.)

§ 85. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må enten avvises, henvises til lege eller betjenes med egne redskaper. De benyttede redskaper og annet som er brukt, må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks etter benyttelsen.

§ 86. Disse regler skal finnes oppslått i lokalet på et iøynefallende sted.

Forskrift for anlegg og drift av pelsdyrgårder.

§ 87. Anlegg av pelsdyrgårder må på forhånd meldes til og godkjennes av helserådet.

Pelsdyrgårder må ikke legges så nær våningshus eller offentlig veg at stanken generer (minst 50 meters avstand), heller ikke må den legges slik at det kan komme tilsig eller avfall i brønn, bekk eller andre steder hvorfra tas drikkevann for mennesker eller husdyr osv. Avfallet fra gården må brennes opp eller legges i kompost og dekkes med jord.

Kopper og kar som brukes i revegården, må vaskes i særskilt kar. Kluter, koster eller annet som blir brukt under vaskingen, må ikke benyttes til annen vask i våningshus eller uthus. Kammer og koster som benyttes til pelsdyr, må ikke benyttes til andre dyr. Kasser som benyttes til transport, må ikke oppbevares (lagres) i uthus, fjøs eller stall før de er grundig rengjort.

Røkteren skal ha særskilt fottøy til bruk i revegården, og dette fottøy tillates ikke brukt i våningshus, grisehus, fjøs eller stall uten at det er forsvarlig rengjort. Røkteren skal ha særskilte ytterklær (overall) når dyrene stelles.

Hver gang røkteren har stelt dyrene — behandlet kopper, kar o. l. som benyttes i revegården — må han vaske hender og underarmer godt. Hvis man av en eller annen tvingende grunn må ta hvalper inn i hus for en kortere tid, må det iaktas den største renslighet. Kun røkteren må behandle hvalpene. Såsnart hvalpene er brakt tilbake til revegården, må det inne hvor de har vært straks

rengjøres og utluftes grundig. Revemat må gjemmes, behandles og 21. sept. forsendes på en slik måte at det ikke utbredes stank til våningshus, oppbevaringssted for matvarer, til offentlig gate, plass eller veg.

Helseforskrifter for leirplasser m. v. (camping).

§ 88. Eier eller leier av sådan leirplass er forpliktet til å sørge for at plassen til enhver tid holdes i en stand, som er overensstemmende med gjeldende helseforskrifter og tilfredsstiller brukernes rimelige krav. Sådan plass må ikke tas i bruk før den er godkjent av helserådet. Til leirplass skal fortrinnsvis velges steder med tørr grunn. Den bør ligge lunt, godt beskyttet mot vind og regn og helst skråne litt. Det bør være lett adgang til godt og rikelig drikkevann. Ved tydelig oppslag gis anvisning på hvor renvannet kan hentes, samt forbud mot forurensning av hvilken som helst art av vanninntaket eller dets nærmeste omgivelser.

Leirplassen bør ha særskilt inn- og utkjørselsveg. Begge skal være tydelig merket.

Det er strengt forbudt å kaste avfall, papir, tomme hermetikk-bokser, appelsinskall o. l. fra seg på leirplassen. Avfall skal legges på et avsidesliggende sted, som før plassen tas i bruk er anvist av helserådet. Plassens eier eller leier skal sørge for, at avfall fjernes, kjøres bort, nedgraves eller brennes så ofte det viser seg nødvendig for å hindre stank eller andre ulemper.

Hvis telt benyttes, skal teltplassen ryddes før vedkommende forlater leirplassen.

Vask og skylling av klær, bruksgjenstander og liknende kan foregå bare på sted som ved oppslag er anvist dertil.

På leirplassen skal være anordnet privet såfremt helserådet krever det, særskilt privet for begge kjønn. Privetet skal ha en størrelse og innredning som helserådet i hvert enkelt tilfelle bestemmer. Privetene skal ligge minst 15 meter fra leirplassen samt offentlig eller privat veg.

Det må nøye påsees at det ikke finnes tilsig fra priveter til leirplassen, oppkomme, brønn, bekk eller annet sted hvorfra det hentes renvann. Privetene skal ha binger og disse skal være innkledd. Priveter for menn skal ha anordnet pissoar. Det påhviler leirplassens eier eller leier å fylle strømidler i sådan mengde i bingene, at uttømmelsene holdes tildekket og stank ikke oppstår. Bingene skal tømmes når de er $\frac{3}{4}$ fulle eller oftere om helserådet så krever. Privetene skal holdes forsvarlig rene. Sete og golv skal vaskes minst 2 ganger ukentlig (månedene juni, juli og august) og ellers så ofte som helserådet bestemmer.

Avtredelse utenfor privetene er på det strengeste forbudt. Det påhviler det reisende publikum å påse at forskriftene overholdes.

21. sept. Grove og gjentatte overtredelser bør i tilfelle meldes til leirplassens eier.

Et eksemplar av disse forskrifter skal være oppslått i glass og ramme på et iøynefallende sted på leirplassen.

Om salg av brukte gjenstander. Om bøker og offentlige boksamlinger.

§ 89. Det er forbudt å innføre, selge eller bortgi brukte gang- og sengklær og andre brukte tekstilvarer av ethvert slags, samt brukte møbler, kjøkken- og spisestell uten tillatelse av helserådets ordfører, som før slik tillatelse meddeles kan forlange seg tilfredsstillende bevitnelse for at sakene er desinfisert og rengjorte.

Det samme gjelder gang- og sengklær og andre gjenstander av enhver slags som har vært brukt eller har henstått i hus eller rom hvor personer med smittsom sykdom har oppholdt seg. Kan eieren eller selgeren ikke skaffe slik attest, må sakene ikke avhendes eller overlates til andre før de er rensset etter bestemmelse av helserådets ordfører og der foreligger bevitnelse fra ham at så er skjedd.

§ 90. Bøker fra offentlige boksamlinger må ikke utlånes til familier hvor smittsom sykdom hersker (difteri, skarlagensfeber, tuberkulose i smittsom form osv.).

§ 91. Blir noen som har sådanne bøker tillåns angrepet av sådan sykdom, skal bøkene før de utlånes til andre desinfiseres. Alle bøker i offentlig boksamling skal en gang årlig ettersees av bestyreren av boksamlingen sammen med nærmestboende medlem av helserådet. Særlig skitne og utbrukte bøker skal da kasseres.

*Smittsomme sykdommer m. v. Om tuberkuloses
anmeldelse ved flytning.*

§ 92. Når tuberkuløs syk forandrer bopel skal melding herom gis til helserådets ordfører. Meldeplikten påhviler den syke selv, den husvert hvorfra og den husvert hvortil vedkommende flytter. Ved bortsettelse av personer skal det skaffes attest for at så vel den bortsatte som forpleieren og dennes husstand ikke lider av akutt smittsom sykdom. Det er forbudt kvinner som lider av venerisk sykdom å ta tjeneste som amme eller barnepike.

Ved opptreden av sykdomstilfelle som det kan være grunn til å tro er av smittsom natur skal følgende iakttas:

- a. Den husstand eller husfar som har å gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sunnhetskommisjoner m. v. av 16. mai 1860, skal straks dra omsorg for betryggende avsondring.

- b. Der må ikke finne sted noe personlig samkvem mellom den 21. sept. syke og den som pleier ham (henne) på den ene side og husets øvrige beboere på den annen side.
- c. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre gjenstander som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dager forut for sykdommens utbrudd.
- Fødevarer må ikke oppbevares i de rom hvor den syke oppholder seg.
- d. Inntil lege er kommet til stede og har gitt nærmere forskrifter må alt samkvem mellom det sted sykdommen er opptrådt på og andre steder opphøre. Navnlig må personer som hører til samme husstand som den syke, ikke ha noe samkvem med andre og ikke på noen måte delta i møter eller sammenkomster.
- e. Uvedommende personer må ikke tilstedes adgang til den bolig hvor den syke ligger. Sammenkomster i selskapeleg eller annet ærend må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårds-plass.
- f. Når lege er kommet til stede, skal han foreløpig treffe anordninger og forføyninger med hensyn til de avsondringer av den syke, hans (hennes) husfolk og omgivelser som sykdommens beskaffenhet krever og for øvrig midlertidig gi de sanitære forskrifter som ansees nødvendig. Det må overlates til legens skjønn å meddele forskriftene i skriftlig form. De må ihvertfall nøye etterkommes og er gjeldende inntil de tilbakekalles, oppheves eller forandres av helserådet eller dets ordfører.
- g. For så vidt det leveres melk eller andre næringsmidler fra det sted hvor sykdommen har opptrådt, må dette opphøre inntil til-latelse er gitt av helserådet eller dets ordfører.

Gang-, sengklær og andre gjenstander som har vært benyttet av personer som har lidt av smittsom sykdom eller tuberkuløs sykdom eller har henstått i rom hvor disse har oppholdt seg, må ikke avhendes eller overleveres til andre til bruk forinnen de er rensset etter helserådets nærmere bestemmelser. Rom, hvor personer lidende av smittsom sykdom har oppholdt seg, skal også renses etter helserådets anvisning. Utflytning av huset eller enkelte leiligheter kan påbys, hvor farlig smittsom sykdom har opptrådt for at huset eller leiligheten kan bli betryggende desinfisert. Lik av personer som er døde av smittsom sykdom utenfor herredet må ikke bringes inn i herredet uten helserådets tillatelse og i tilfelle kun under iakttagelse av de forsiktighetsregler som helserådet måtte bestemme.

21. sept. § 93. Angående hygieniske forholdsregler vedkommende utskil-
lere av tyfus- eller paratyfusbasiller henvises til de ved kongelig reso-
lusjon av 20. oktober 1933 utferdigede forskrifter for det hele land,
jfr. Sosialdepartementets rundskriv av 30. november s. å.

Om skolebarn.

§ 94. Skolebarn som lærere har grunn til å anta lider av smitt-
som sykdom, skabb eller liknende eller har utøy, skal sendes hjem
med skriftlig oppfordring til foreldrene om å la dem behandle av
lege, så de er friske før de påny sendes på skolen, eller å befri dem
for utøy.

Forskjellige bestemmelser.

§ 95. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle som kan antas opp-
stått ved nytelse av giftige, bedervede eller forfalskede nærings-
eller nytelsesmidler, eller ved å benytte gjenstander som inneholder
giftige eller farlige bestanddeler, skal av den tilkalte lege straks
meldes til helserådets ordfører med opplysning om den antatte år-
sak og andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder sanitære
misligheter, som antas å stå i forbindelse med eller å kunne fremkalle
sykdom.

§ 96. Unnlater noen innen den av helserådet satte frist å
treffe foranstaltninger, som i følge disse forskrifter eller i følge
helsrådets lovlige fattede beslutninger påhviler ham, kan helserådet
la foranstaltningene utføre på hans bekostning.

§ 97. Hvor forholdene gjør det påkrevet, kan helserådet frita
fra bestemmelsene i helseforskriftene. Dette gjelder dog ikke be-
stemmelser som er utferdiget for det hele land ved kongelig resolu-
sjon, med mindre helserådet i henhold til kongelig resolusjon har
adgang til å frita.

§ 98. Disse forskrifter trer i kraft 3 — tre — måneder etter
at de er stadfestet. Helseforskriftene skal trykkes i tilstrekkelig
antall for kommunens regning, så hver husstand kan få sitt
eksemplar.

§ 99. Overtredelser av foranstående forskrifter straffes etter
den til enhver tid gjeldende lovgivning.

22. sept. **Skriv** frå Sosialdepartementet.

Med tilføre av § 11, jfr. § 4 i sunnhetslova av 1860 med seinare
endringar, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947 blir gjeve stadfesting
på vedtak av Bø heradstyre, Telemark fylke, i møte 12. august
1950 om endring av helseføresegnene § 10 soleis at den
får denne ordlyden:

Om husvær for skogs- og fløtingsarbeidarar viser ein til føre-
segner fastsett av Sosialdepartementet 10. mai 1946 med heimel
i lov om arbeiderværn av 19. juli 1936 §§ 6 og 43.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

22. sept.

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4 i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947 gis herved stadfesting på vedtak av Sauherad herredstyre, Telemark fylke, i møte 1. september 1950 om endring av helseforskriftenes § 10 således at den får denne ordlyden:

Om husvær for arbeidere under skogsarbeid og fløting viser en til forskrifter fastsatt av Sosialdepartementet 10. mai 1946 med hjemmel i lov om arbeiderværn av 19. juni 1936 §§ 6 og 43.

Skriv frå Sosialdepartementet.

22. sept.

Med tilføre av § 11, jfr. § 4 i lov frå 16. mai 1860 med seinare endringar jfr. kgl. resolusjon av 23 mai 1947 vert gjeve stadfesting på vedtak av Ulvik heradstyre i møte 28. april 1950 om nye ålmenne helseføresegner for Ulvik herad, Hordaland fylke.

Departementet har brigde føresegnenes § 8, j. 2.

Føresegnene lyder så:

§ 1. Heradet skal delast inn i krinsar, med ein tilsynsmann i kvar krins. Tilsynsmannen skal veljast i fyrste helserådsmøte etter nytt heradstyreval. Tilsynsmennene skal, kvar i sin krins, sjå til at helseføresegnene vert haldne.

Bygningsstellet.

§ 2. Alle som skal byggja nytt, vøla om eller flytta hus (uthus medrekna) skal, før dei tek til med arbeidet, melda frå skriftleg til ordføraren i helserådet gjennom tilsynsmannen som § 1 nemner. Byggmeisteren er ansvarleg for at dette er gjort og at godkjenning er gjevi av helserådet. Jamvel om dette ikkje er gjort har helse- rådet sine medlemer plikt på seg til å sjå etter at heradet sine føresegner vert haldne.

Desse bygningsføresegnene gjeld såleis:

- a. Hustufta skal veljast på ein stad med lett tilgang på rikeleg og godt drikkevatt, og lagleg avlaup for kloakk. Huset bør liggja såleis at rikeleg sol kan koma til i bustadsroma.
- b. Avstanden mellom bustadhus og matbu på den eine sida, og privet, stall, grise- eller hønselhus på den andre sida, skal vera minst 10 — ti — meter.
- c. Matjorda skal takast vekk frå hustufta, som må vera turr og vel grøfta og verna mot overvatn og tilsig frå gjødselbing, kloakk o. l., og mot grunnvatn. Grøftene må vera så djupe at ein er sikker på å få turr kjellar. På tun og gardsplassar skal holer fyllast i så det ikkje vert søyle- og vasspyttar.

22. sept. d. Kvart bustadshus skal ha grunnmur av gråstein eller betong. Denne muren skal rekkja minst 30 cm over jorda. Over grunnmuren skal leggjast isolasjonsbelegg. Er det ikkje kjellar under huset, skal det vera minst 60 cm mellom golvet i fyrste høgda og jordoverflata. Grunnmuren skal vera tett, og gå ned i frostfri djupn, og er det ikkje kjellar, skal minst to motsette veggjer vera forsynte med trekkhol, — minst 15×15 cm store — med småmaska rist framanføre.
- e. Golva skal gjerast tette, og i fyrste høgda vera doble med reint turt golvfyll mellom. Fyll frå gamle hus, og torvmold må ikkje nyttast.
- f. Kvart bustadsrom skal ha ei høgde av minst 2,30 m under taket. I rom som vert innreidt med skråtak og nytta til bustadsrom, skal høgda vera minst 1,25 m der skråtakinget er lågast og minst 2,30 m der taket er høgst. Såframt bygningslova er gjord gjeldande skal denne eller vedtekter gitt med heimel i same nyttast.
- g. I kvart bustadsrom skal vera minst eit vindauga som kan opnast ut til fri luft. Skulle det i eldre hus finnast vindaugo som ikkje kan opnast, skal dette rettast på seinast 1 — eitt — år etter desse vedtektene er sette i verk. Flatevidda av vindaugo i bustadsromet skal vera minst $1/10$ av golvflata. Er lystilhøva sers gode, kan helserådet gjeva dispensasjon frå dette, liksom helse- rådet og kan krevja større lysopning der lystilhøva er dårlege.
- h. Helserådet skal føra tilsyn med arbeids- og verkstadsrom for å hindra usanitære tilhøve, og kan krevja oppsett dei ventilasjonsinnretningar som det finn turvande.
- i. Mellombels losjijhus for arbeidarar, t. d. barakker for anleggs- arbeidarar kan helserådet nekta brukt dersom dei ikkje fyller dei sanitære krava frå helserådet. Slike rom skal vera såpass store at det skal vera minst 10 m^3 pr. menneske. Kvar arbeidar skal ha eiga seng og vanleg utstyr. Det skal vera nok vaske- stell, og serskilt rom til kleturking. Roma skal gjerast reine kvar dag.
- j. Tenarar skal ha ventilerte tette og varme soverom, serskilte for mannlege og kvinnelege tenarar.
- k. Kjellarane skal vera reine, turre og luftige. Samler det seg vatn i ein kjellar, kan helserådet krevja slik drenering at han vert turr. Kjellaren skal ha vindauga eller ventilasjonssluk så det kan verta godt luftskifte. Kjellarrom må ikkje nyttast til bustadsrom, kontor, handel eller verkstad utan løyve frå helse- rådet.

I bustadsrom i kjellaren skal høgda under taket og vindaugo- flata vera som for andre bustadsrom. Den delen av lysopningane

som ligg over jordoverflata skal vera minst $\frac{2}{3}$ av den samla 22. sept. lysopning. Jordoverflata på utsida av huset må ikkje liggja meir enn 1,25 m over kjellargolv. Grunnen under slike kjellarrom skal vera vel drenert og fyllt med eit 20 cm tjukt pukklag. Golvet skal vera dobbelt og fyllt med turt fyll og liggja minst 0,5 m over høgste målet for grunnvatnet. Underste laget skal vera av vatntett «stoffasfalt» eller sement eller liknande. Øvste laget skal vera pløygt tregolv minst 3,2 cm tjukt. — Utanfor bustadsrom i kjellaren og rom som står i samband med dette, skal det vera ei luft- og lysgrav, minst 60 cm brei. Grava skal gå minst 20 cm under golvnivået og vera godt drenert. I bustadsromet skal vera omn og friskluftventilasjon, etter serskilt vedtak av helserådet.

1. Vert kokeomn eller komfyr nytta skal det setjast opp avlaupsluk for dampen.
- m. Finn helserådet at noko rom i bustadshus eller forsamlingshus er helseskadeleg, t. d. utett, rått eller ureinsleg, eller har for lite lys eller luft eller er usanitært av andre grunnar, kan helserådet krevja huset stengt til veilene er retta.
- n. På stader der ein bruker sprøytemiddel, må desse gøymast i låste skap eller kott. Det skal vera lås for pumpehus så barn eller uvedkomande ikkje har tilgang.

Husdyrhald.

§ 3.

- a. Husdyr, hund og katt unnatekne, må ikkje husast i bustadsrom eller i rom som ein brukar å ha matvarer i. Heller ikkje i rom som ligg opp til slikt rom med vegg, golv, eller tak. Desse roma må ikkje ha tilsig frå nokon stad der dyra held til. Det same gjeld stader ein tek vatn frå som nemnt i § 5 c.
- b. På tett-bygde stader skal husdyrhald i kvart einskilt høve godkjennast av helserådet.

Privet.

§ 4.

- a. Til kvart bustadshus skal det vera eit privet med bing. Det skal liggja minst 10 m frå eige eller andre sitt bustadshus, matbu, frå offentleg eller sams privat veg og frå stader der ein hentar vatn som nemnt i § 5, og det må heller ikkje vera tilsig frå privet til slike stader.
- b. Ved stader der det samler seg mange folk, t. d. kyrkjer, bedehus, vertshus, forsamlingshus, skal det finnast pissoarer og privet serskilt for kvinner og menn. Storleik og innreiding av desse skal helserådet fastsetja. Dei skal alltid haldast reine.

22. sept. c. Privetbingar skal vera innkledde, og strøymiddel skal fyllast på, så ekskrementene til kvar tid er tildekte. Bingane skal tomast minst 2 gonger i året, og elles så ofte at det ikkje går over og er årsak til stank.

I tettbygde strok — etter nærare fastsetjing av heradstyret til einkvar tid — er huseigarane pliktige til å la reinhaldsverket til kommunen tømme privet og søppelkassar og for dette betale så stor avgift som heradstyret fastset og departementet godkjenner. Helserådet kan likevel fritta huseigarar frå denne plikta når tilhøva i det einskilde tilfelle talar for det.

d. Med løyve av helserådet kan privet innreidast i eigen bygning i kortare avstand enn 10 m frå dei hus eller stader som er nemnde i denne paragraf under a. Det må då nyttast sementerte kummar eller tette kaggar for tøming.

Dette skal ein merka seg:

Det må ikkje koma stank frå privet til bustadsrom, kjøken eller matrom. Privetet skal ha tette vegger, og dør som kan haldast heilt igjen. Det skal ha vindauga som skal kunna opnast til friluft og vera forsynt med luftpipe som går over hustaket og går ned under sætet. Opningen i sætet skal ha tett hengsla lok. Vert transportable kaggar nytta, skal dei stå i kasser på vasstett underlag, og må ikkje vera synlege utanfrå. Kummer og kaggar må tømast før dei er $\frac{3}{4}$ fulle, eller oftare dersom helse- rådet finn det turvande av sanitære grunnar. Etter kvar tøming skal kaggar og kummar gjerast reine. Avstanden mellom dei her nemnde kummar og kaggar og naboeigedom, skal vera minst 1,5 m, og der må ikkje vera uttak rett mot nabohus, gate eller veg.

e. Privet kan og innreidast i bustadshus såframt dette vert etterfylgt:

1. I privet med transportable kaggar skal golvet vera sementert, asfaltert eller forsynt med liknande vasstett belegg. Loft og vegger skal vera murpussa eller sementera. Romet skal elles vera innreidt med sess, vindauga og luftpipe, som sagt under bokstav d. i denne paragraf. Det må ikkje vera beinveges tilgang frå eit bustadsrom til privetet, heller ikkje frå kjøken eller matrom eller frå entré med dør til matrom.

2. For frostfritt vassklosett:

Som under punkt 1 nemnt.

Ein vil då her ikkje krevja sementert eller asfaltert golv, murpussa eller sementerte vegger. Er ventilasjonen i klosettromet som den skal, kan enkel dør mot entré brukast,

jamvel om entréen har dør til bustadsrom, kjøken eller 22. sept. matrom. Golva må gjerast av godt drivne og pløygde bord, og veggene kan panelast. Avlaupet må førast ut til kloakkledning godkjend av helserådet.

3. I båd dei under punkt 1 og 2 nemnde tilfelle, må innreidingsplan leggjast fram for helserådet.
- f. Privet må haldast reine. Sess og golv må vaskast minst 2 gonger for veka.
- g. Vert pissoar lagd inne i bustadshuset, skal denne og innreidast som før nemnt for klosett i bustadhus. Avlaup til kloakk må som der, godkjennast av helserådet. Dei skal haldast godt reine. Med omsyn til lukt eller tilsig frå pissoar, skal dei same reglar gjelda som for privet.
- h. Helserådet kan, der det finn det turvande, gjeva pålegg om anlegg av privet eller pissoar.

Offentleg reinhald.

§ 5.

- a. Gardsromet til eit bustadshus skal alltid haldast reint og turt, og vera vel utjamna, så det ikkje finst høve til å verta søylepyttar. Det sama gjeld og offentlege plassar. Huseigarar i tettbygde strok skal halde fortauet og halve gata rein framanfor sine eigne eigedomar. Elles må eigaren syta for at den grunnen han råder over, skal haldast rein, så det ikkje vert stank eller årsak til andre sanitære ulemper.
- b. Sjøppel og avfall frå bustadshus og verksemdar må ikkje slåast like ved husdøra. Det skal anten brennast, samlast i tette kassar med lok, leggjast i kompost eller transporterast vekk til ein stad godkjend av helserådet. Nyttast kassar, skal dei tømast og gjerast reine så ofte at dei ikkje luktar og at fluger ikkje samlar seg, og dessutan når helserådet av sanitære grunnar finn det turvande. Helserådet kan krevja at søppelkassar og bosspann er av serskilde typer.

Om søppel og avfall som kommunen tømjar og avgift for dette, viser ein til § 4 c. i desse føresegnene.

- c. Komposter eller opplagsplassar av avfall og gjødsel må ikkje liggja nærare enn 10 m frå bustadshus, matbu eller ferdsleveg. Dei skal vera vel dekte av jord og leggjast på ein stad der det ikkje vert tilsig til brunn eller bekk, der ein tek drikkevatt til menneske og dyr, eller til verksemdar som lagar eller omset matvarer. Det same gjeld vatn til husbruk elles.
- d. Vaske- og skolvatn o. l. må ikkje slåast ut for stovedøra eller i nærleiken av bustadshus og matrom, men i godt dre-

22. sept.

nerte brunnar eller grøfter som ikkje må liggja nærare enn 10 m frå bustadshus, matbu eller ferdslveg, og såleis at det ikkje vert tilsig til stader som er nemnde under punkt c.

Det må heller ikkje vera tilsig til naboeigedom utan samtykke frå naboen. Brunnar og grøfter for søppel og avfall må gjerast reine og spylast så ofte at dei ikkje valdar stank eller sanitære ulemper. Kloakkvatn skal leidast til stor brunn eller grøft, til steinrøys eller høveleg bakkeskråning, — og ein må då ta omsyn til det som er nemnt ovanfor. Det er forbode å nytta vegggrøfter til avlaup for kloakk og gjødelsvatn og søylevatn.

e. Frå uthus eller verksemdar må det ikkje vera tilsig av ureint vatn, så reint vatn (til bruk som ovanfor nemnt) vert utskjemt. Heller ikkje må nabo eller ferdslveg få ulempe av dette — utan at løyve er gjevi.

f. Transport av gjødsel på offentleg veg skal gå for seg på slik måte at vegen ikkje vert tilsvina. — På jord som skrar mot bekk eller brunn, der vatnet blir nytta som drikkevatn for menneske og dyr, må ikkje spreia naturgjødsel eller gjødsel frå privet nærare brunn og bekk enn 10 m.

g. Sjølvdaude dyr, eller dyr som er slakta på grunn av sjukdom, må ikkje kastast i elv, vasslaup, sjø eller innsjø. Dei må brennast dersom helserådet krev det, eller gravast ned i forsvarleg djupn, — minst 1 m. — For dyr som har lide av slik smittsam sjukdom som kjem inn under offentleg kontroll, vert dei der gjeldande lovreglar å fylgja.

h. For hus som ligg nærare enn 32 m frå hovudkloakk, kan helserådet krevja lagt kloakk. Kostnaden av denne kjem på huseigaren, dersom kostnaden ikkje er uvanleg stor. Kloakkar må vera forsvarleg lagde, og gjorde såleis at dei kan ta opp overvatn og spillvatn, ventilerast og vera frostfrie, haldast i orden og vera lette å gjera reine, så ein er fri stank og andre sanitære ulemper. Dersom kloakk renn ut i opne grøfter eller rennesteinar, eller andre stader der den valdar ulemper, kan helserådet påleggja rette vedkomande å få dette ordna, og i tilfelle nekt vedkomande å bruka kloakken til han er i samsvar med føresegnene. Kloakk skal førast så langt ut i sjøen at avlaupet er heilt under vatn ved fjøra sjø.

i. Kloakkavstikkarar skal vera av jernrøyr, glasserte leirrøyr, eller røyr godkjende av helserådet. I skøytane skal dei vera tette og i forsvarleg stand. Reinsking av kloakk og kum må verta gjort på slike tider og på slik måte at det valdar minst mogeleg ulempe, og så ofte at kloakken ikkje tettar til og for-

pestar lufta for dei som bur attmed. Grums og avfall frå kloakk må straks førast bort. Skadeleg vøta eller vøta som luktar ille må leidast burt gjennom lukka avlaupsrenner eller røyr eller på annan måte som vert godkjend av helserådet. Dei må ikkje leidast til offentleg eller privat kloakk, direkte eller gjennom rensekum, utan helserådet si godkjenning.

Ved nybyggjing pliktar eigaren å syta for at tomte er for-svarleg drenert og at det vert lagt lukka avlaup i kloakkled-ning sjølv om lengda til offentleg kloakk eller grøft er over 32 m, når det er turvande av sanitære grunnar, og kostnaden ikkje er uvanleg stor.

- j. Er kloakk lagd inn, skal kvar bustad ha minst ein vask for-synt med vasslås eller andre åtgjerder, — godkjend av helse-rådet. Offentleg kloakk skal gjerast rein og spylast så ofte og på den måte helserådet finn turvande.
- k. Eldre kloakkar som ikkje fyller dei krav ein her har nemnt, kan helserådet krevja omlagde og vølte så dei fyller turvande krav.

Drikkevatn.

§ 6.

- a. Brunn, bekk, elv, tjørn eller dam der ein får drikkevatn frå eller skjær is til bruk for menneske og dyr, må ikkje gjerast ureine på nokoslag vis.

Til bruk som nemnt framanfor, kan ikkje brukast vatn som er teki frå ein stad der privet, gjødselopplag eller pissoar ligg nærare vasstaket enn 10 m, eller har tilsig frå nemnde stader.

- b. Det er forbodi å sulka jorda på og kringom stader der ein hentar drikkevatn, og helserådet kan krevja turvande råd-gjerder. Til elv, bekk eller anna vasstak må det ikkje leggjast avlaup frå gjødselbing, landkar eller onnor skadeleg og illeluk-tande vøte frå verksemdar, utan løyve frå helserådet, og på vil-kår som dei set opp.
- c. Ein må ikkje grava reinvassbrunnar på stader der vatnet vert ureint ved tilsig. Alle brunnar skal tømast og reinskast minst ein gong i året eller oftare om helserådet finn det turvande. Reinvasbrunnar som ikkje er større enn 2 m i kvar kant, skal ha eit vasstett belegg utanpå; dette skal gå minst 30 cm over jorda og gå minst 2 m ned i jorda og vera minst 25 cm tjukt når det er sement. Gjort på annan måte skal det vera godkjent av helserådet, såleis at ein er trygg for tilsig av ureint over-platevatn. Jordsmonet minst 1 m rundt brunnen må vera fast og skrå nedover frå brunnen på alle kantar. Både brunnar og

22. sept. oppkomer må vera vel avgrøfta, og over jorda vera forsynt med tett karm, tak og luftventilasjon.
- d. Hentar fleire huslyder vatn frå sams brunn eller vasstak, skal vatnet takast opp med sams fast, tett bøtta som skal vera fastbunden i brunnen.
 - e. Sisterner for regnvatn, til bruk som nemnt framanfor, skal vera verna mot tilsig frå jordoverflata. Dei skal vera overbygde med hengsla lok og ventilerte.
 - f. Finn helserådet vatnet uhygienisk, kan dei setja forbod mot å nytta det til drikkevatt.
 - g. Eigar av leigehus, arbeidarbustader eller møtehus skal ha plikt å syta for rikeleg og reint drikkevatt.

Forskrifter for verksemdar.

§ 7

- a. Når verksemdar vert bygde, og helserådet meiner at drifta kan valda sanitære ulemper, skal planen for anlegget leggjast fram og godkjennast av helserådet før drifta vert sett igang. — Kvar drift av nemnde slag skal vera under tilsyn av helserådet. Viser det seg at noko verksemd i stor mun er helseskadeleg, skal vedkomande retta seg etter dei føresegner som helserådet gjev.
- b. Kvar verksemd må ha nøgda av vindaugo, så ein utan vanske kan arbeida i dagsljøs. — Arbeidsroma skal vera nok ventilerte, så støv og urein luft vert trekt ut. Lager av klutar, bein og gjødningsstoff o. l. må berre finnast der helserådet gjev løyve til det.
- c. Finn helserådet det turvande, skal verksemda ha sers matrom, godt oppvarma og ventilert.
- d. Arbeidsroma skal haldast reine. I matromet må bord og benkjer o. l. turkast og golvet vaskast minst ein gong for dagen, vindaugo og dørar minst ein gong for vika. Hovudreingjering minst 4 gonger årleg.
- e. Arbeidarane skal ha lett tilgang til vaskevatt, og nøgda av såpe og handkle så dei kan vaska seg før dei et eller går heim.
- f. Planar for nybygg eller ominnreiding av slakteri, pølsemakeri, meieri eller liknande verksemdar skal vera lagde framfor og godkjende av helserådet, før bygget eller ominnreidinga vert sett iverk. For utsalsstader for frukt og grønsaker gjeld dei same reglar. Helserådet kan gripa inn og syta for å få stengt liknande verksemdar som alt er igang, dersom dei finn at dei er helseskadelege.
- g. Om garasjer og reparasjonsverkstader for motorvogner, viser ein til lover og føresegner som gjeld for heile landet.

Fjøsstell.

22. sept.

§ 8.

- a. Fjøsa skal vera ljose. Dei skal haldast reine og kunna luftast godt ut. Storreingjering skal gjerast minst ein gong for året. Golv, vegger, tak og alt inventar vert reingjort og romet ut-lufta så ofte det er turvande.
- b. Kyrne skal haldast reine. Bing for kalv og sau skal ofte tømast og kalkast, og fôringskrubber vaskast og spylast kvar dag.
- c. Mjølkekar og mjølk må handsamast med den største reinsemd.
- d. I kvart fjøs skal finnast vaskestol og vaskefat eller andre vaskegreier; desutan såpe og handkle.

Den som mjølkar skal ha på seg reint armforkle og skal før mjølkinga såpevaske hendene. Er kyra sitt jur, spenar eller bak-part tilsøla, må dette og vaskast og turkast av med turr klut. Alle mjølkekar og klær som vert nytta under mjølkinga, skal ha plassen sin utanfor fjøset.

Når ein mjølkar, skal ein ikkje bera stråfôr, silofôr, o. l. til kyrne, heller ikkje moka under dei. Dette for å fri seg for lukt som mjølka lett trekker til seg. Mjølka må snarast råd er ut av fjøset — helst for kvar ku ein mjølkar — og silast over i spann med lok. — Silen må vera i god stand, rein og vaska for kvar siling.

Der er forbodi å sila gjennom klut.

- e. Mjølka må straks setjast på ein rein og kjøleg stad, — helst ikkje i bustadsrom. Dersom dette er uråd, må mjølkekara vera godt tildekte. Mjølk må på ingen måte stå på soverom eller i rom der sjuke held til. Skal mjølka seljast, må ikkje morgon- og kveldsmål blandast saman utan å vera godt avkjølt.
- f. Mjølkespanna må vera godt fortinna, rustfrie og reine og må ha tette lok utan klut. Mjølkespann må ikkje nyttast til transport av andre varer enn mjølk. Dei må ikkje stå att ved vegkanten, men snarast mogeleg hentast heim og vaskast og luftturkast, såleis som det er nemnt i punkt h.
- h. Mjølkespann som ikkje alt er vaska og dampsterilisert ved mot-takinga frå meieriet, skal verta reingjorde på følgjande måte:
 1. Fyrst vert spann og lok skylt 2 gongar med reint, kaldt vatn.
 2. Deretter blir spann og lok vaska med varmt vatn, litt kalk eller soda og stiv kost som jamleg skal vaskast og kokast.
 3. Pånytt skyljing i reint kaldt vatn.
 4. Til slutt skyljing i kokheit vatn, såleis at spann og lok turkar av seg sjølv. Kost og klut må ikkje nyttast då.
 5. Deretter vert spann og lok sett til turking og utlufting — med botnen opp på ein turr, rein og luftig stad, eller vert

22. sept.

hengd opp i det fri på ein staur eller liknande. Dette må gjerast likeins med spann som er dampturka på meieriet. Under turkinga må loka vera tekne av spanna.

6. Det vatnet som vert nytta til vask av mjølkekjører og spann må vera reint og fri for all slag ureinska.

7. Dersom spannet under turinga har lett for å ta til seg støv frå landevegen eller liknande, må spannet før det vert brukt, rensast pånytt som nemnt ovanfor under 1, 2, 3, 4, 5.

i. Køyretøy eller anna framkomstmiddel som vert nytta til frakting av mjølk skal haldast forsvareleg reint. Det skal ikkje nyttast til køyring av gjødsel, avfall eller liknande. Det er forbodi å sitja på mjølkespanna. Mjølka må under frakting såvidt mogeleg vera verna mot sterk varme eller kulde. Avtapping, utmåling eller avtøming av mjølk eller fløyte, må ikkje gå fyre seg på open veg, gate portrom, plass, på gardsplass eller i rom som ikkje er godkjende til det av helserådet. Det er forbodi å drikka av mjølkespanna eller av loka til spanna.

j. Det er forbodi å selja eller omsetja mjølk og fløyte frå dyr som har kalva for mindre enn 5 dagar sidan. Råmjølk kan seljast når dette namnet vert nytta. Det er heller ikkje lovleg å føra i handelen sinemjøl, d. v. s. mjølk frå kyr som mjølker mindre enn 1 liter i døgeret, eller mjølk frå slutten av mjølkeperioden, som har fengi unormal smak eller samansetjing. Det er vidare forbodi å omsetja mjølk eller fløyte:

1. Når den på grunn av utsjånad, lukt, smak, rusk eller ureinsleg handsaming skil seg ut frå det normale.

2. Når vara skriv seg frå dyr som det er grunn til å mistenkja for å li av mule- eller klovsykje, smittsam kalvekasting, miltbrand, jurbetennelse, tilbakehald av etterbyrd, diarrhoe, pyæmi, septicæmi (blodforgiftning), andre sjukdomar med feber, større sår som væskar, gulsott, forgiftning eller annan sjukdom som etter helserådet sitt skyn kan gjeva mjølka skadelege eigenskapar. Det er desutan forbodi å nytta mjølk frå tuberkuløse dyr til mat for folk, utan at den er kokt eller varmtvannshandsama på annan trygg måte på meieri. Med tuberkuløse dyr meinast hermed berre dei dyr som ved klinisk gransking har synt å ha tuberkulose, eller har reagert for ein tuberkulinprøve. Jfr. § 16 i rundskriv frå Landbruksdepartementet dat. 10. des. 1930.

3. Når vara skriv seg frå dyr som har vorti handsama med lækjarmidlar som ved å gå over i mjølka eller på annan måte har påverka den og gjort den skadeleg eller usmakeleg (arsen, brekvinsten, nyserot, dyvelsdrek, kviksvølv, terpeninolje o. m.).

- k. Dersom det på ein gard, i eit meieri eller i mjølkeforretning eller 22. sept.
hjá personar som på ein eller annan måte har kome i nærleiken
til eller handsama mjølka, er teikn som tydar på at nokon lid
av smittsam sjukdom t. d. tyfus, skarlagensfeber, smittsam
hjernebetennelse, poliomyelitt, smittsam magebetennelse, difteri
eller annan vondarta halssjukdom, skal levering av mjølk frå
staden straks slutta, inntil helserådet har teki rådgjerder som
er turvande for å hindra overføring av smitte. Det same gjeld
når det er på det reine at ein person frå stad som nemnt er
basillebærar. Levering av mjølk kan ikkje byrja igjen før helse-
rådet tillet det.
- l. Person som lid av kronisk smittsam sjukdom, sår som væskar
i andletet, på hender eller armar, eller av annan væskande eller
avskallande smittsam sjukdom, av diarrhoe, må ikkje vera i ar-
beid med mjølking, handsaming eller omsetjing av mjølk. Når
det gjeld tuberkuløse personar, gjeld tuberkuloselovera av 18. mai
1900 med tilleggsslover.
- m. Alle fjøseigarar som sel eller leverar mjølk, er pliktige til, der-
som helserådet krev det, å syna helseattest frå autorisert dyr-
lækjar for buskapen.
- n. Tuberkulingransking skal verta gjort så ofte som helserådet
krev det.

Meieri og mjølkeutsalg.

§ 8 b.

- a. For mottaking av mjølka skal der utanfor meieria vera ein
solid ramp, såleis at mjølkespanna kan takast beint bort på
rampen, så ein slepp setja spanna ned på gardsplassen.
- b. Utsalsstader skal ha ein eigen inngang frå gata. Der trafikken
krev det, kan helserådet krevja at det i utsalslokalet skal vera
ei dør for inngang og ei for utgang. Utsalsstadene for mjølk og
fløyte kan ikkje nyttast til å bu i.
- c. Lokalet skal ha ei høgd av minst 2,5 m under taket. Vegger
og tak må ha tette og glatte flater som skal vera oljemåla, kvit-
måla eller kledd med stoff som kan vaskast. Golvet skal vera
av materialar der vøta ikkje slepp igjennom. Disken skal vera
av marmor, glass eller liknande materialar.
- d. Lokalet må vera ljost og luftig, vel vedlikehaldi, lett å halda
reint, installert elektrisk ljøs, springvatn, vask med vassslås,
såpe og reine handkle. Det skal vera tilgjenge til varmt vatn i
turvande mengd i siderom.
- e. I mjølkeutsala må berre vera sal av mjølk og fløyte, smør og
egg. Sal av mjølk frå vanlege butikkar, kan det vera høve til

22. sept.

etter reglar oppsette av helserådet. Helserådet kan påby at eldre meieri og mjølkeutsal vert innreidde i samhøve med desse føresegner, såframt ein av sanitære grunnar finn det turvande.

f. I og utanfor lokala der det blir selt mjølk, skal det til kvar tid vera orden og reinsemd. Sputting og all bruk av tobakk er forbodi. Flugeplaga skal best mogeleg motarbeidast. Lokala skal dagleg luftast og golva dagleg vaskast etter arbeidstid eller oftare om det trengst. Feiing er i det heile forbodi. Lokala skal vaskast over alt ein gong om månaden, vindaugo og dører kvar 8. dag. Under reingjeringa må korkje mjølk eller mjølkekar tilsulkast.

g. Det privet som høyrer til meieri eller mjølkeutsal, skal ha vassklosett. Stad for utsal må i kvart einskild tilfelle vera godkjent av helserådet.

h. Mjølk og fløyte må vera i — og seljast frå fortinna og rustfrie mjølkespann, heile og glasserte steintøykar og flasker. Desse må plaserast slik at mjølka ikkje tek til seg urenska.

i. Alle mål som vert nytte ved handelen av mjølk, skal ha handtak så hendene ikkje kjem bort i mjølka. Ved mottakinga av mjølka på meieriet, pliktar meieriet å føra dagleg kontroll med mjølk og med spann frå kvar einskild leverandør. Mjølka frå kvar leverandør vert tømnd i serskilde spann og når den ansvarshavande mottakaren er sikker på at mjølk og spann er iorden, vert mjølka tømnd over i felles kar.

j. Mjølka skal haldast mest mogeleg avkjøld på meieri og utsal.

k. Under utmålinga av mjølka, må spannet ikkje haldast over mjølkekarer så spillmjølk kan renna nedi det. Dette gjeld også for fløyte.

l. Alle mjølkekar og reiskap skal reingjerast minst ein gong dagleg. Reingjeringa skal gå føre seg såleis som det er nemnt i punkt h. I meieri skal mjølkespann og røyrleidingar damprensast etter kvar gong dei har vori i bruk.

m. Sentrifugalslam skal brennast.

n. Alle personar som handsamar mjølk eller fløyte, skal visa størst mogeleg reinsemd med sin eigen person og ha på seg rein vaskbar overkleddnad og kvit hovudkleddnad som vert bytt minst 2 gonger om vika. Personalet på meieri eller mjølkeutsal skal vaska hender og armar før dei går til arbeidet sitt, og likeins etter bruk av klosett.

o. Føre kjem teikn på smittsam sjukdom (diarrhoe, vondt i halsen, feber o. l.) mellom personalet, i deira familie eller husstand elles, skal det straks meldast av til helserådet.

- p. Personar med sjukdom i smittefårleg form, med utbreid hud- 22. sept.
sjukdom, eller personar som er basilleutskillarar, må ikkje ha
noko å gjera med mjølkestellet. Tuberkulose har å retta seg
etter tuberkuloselova.

§ 9.

Ser-føresegner.

- a. Alle spann skal vera merkte såleis at ein kan sjå kven som er eigarmann.
- b. Etter serskilt pålegg frå helserådet kan det krevjast at mjølk eller fløyte frå einskilde fjøs eller meieri ikkje blir blanda saman med mjølk eller fløyte som blir selt.
- c. Dersom helserådet av serlege sanitære grunnar, t. d. epidemi mellom menneske eller dyr, ser det turvande, kan det krevja at mjølk skal pasteuriserast før den vert seld, utan at den samtidig vert nemnt som pasteurisert mjølk, og at det skal vera forbodi å blanda den med rå mjølk.
- d. Mjølk eller fløyte som på grunn av lukt, smak, nemnande ureinske, urein handsaming eller annan grunn vert rekna for å vera uskikكا til menneskeføde, kan etter vedtak av helserådet, ordføraren i helserådet, slåast vekk eller på annan måte hindrast i å nyttast som folkemat.
- e. Dersom føresegnene i denne paragrafen ikkje vert haldne, kan helserådet etter å ha gjevi åtvaring utan resultat, vedta at forretningen skal stengjast.
- f. Eit eksemplar av desse føresegner skal vera oppslegne i kvart mjølkeutsal og i mottakingsrom til meieria.

§ 10.

Nærings- og nyttingsmidlar.

(Sjå også lov om tilsyn med nyttingsmidlar o. m. av 19. mai 1933 og dei gjeldande forskrifter som er tillagt lova. Jfr. tillegget tilslutt.)

Til bruk for menneske må det ikkje seljast, falbyast, eller på annan måte overdragast skjemde eller skadelege nærings- eller nyttingsmidlar, og heller ikkje bruksgjenstander som kan vera skadelege for helsa ved at dei inneheld giftige stoff. Det er forbodi å selja nærings- eller nyttingsmidlar som kjem frå eller vert falbodi på stader der det ikkje vert teki omsyn til turvande reinsemd når vara vert tillaga eller ved lagring og sending.

Helserådet har i tilfelle som nemnt her rett til å krevja utlevert dei turvande prøvar. Helserådet kan for ei tid forby sal av nærings- og nyttingsmidlar som kjem frå stader der det mellom menneske eller dyr førekjem tilfelle av eller basillebærar av fårleg smittsam sjukdom som kan førast vidare med varene. Der det er turvande kan ordføraren i helserådet gå til avgjerd på vegner av helserådet,

22. sept. men han må snarast råd er leggja saka fram for helserådet. Det kan vedta at varer som dei finn er skadelege, skal tilinkjeggjerast på seljaren sin kostnad.

Føresegner for butikkar.

§ 11.

- a. Alle butikkar skal haldast reine og utlufta. Utanfor inngangsdøra skal der vera fotskrape. Bord og diskar som vert nytta ved sal av nærings- og nyttingsmidlar skal vera pålagt glatt, tett stoff. Golvet skal til kvar tid vera glatt, tett og råd å vaska. Golv, diskar og vektor skal reingjerast dagleg, vindaugo og dører kvar vike. Butikk og lager skal ha hovudreingjering minst kvart halvår. Turr feing er forbodi, likeins sputting på golvet. På godt synlege stader skal der vera oppslag om forbod mot sputting på golvet. A nytta sputtebakkar er forbodi.

Butikkar og rom der matvarer vert selde eller tillaga, må ikkje nyttast som soverom eller kjøken. Slike butikkar og rom skal ha vaskevatn, såpe og reine handkle, og dei personar som handsamar varene skal ofte vaska hendene sine. Dei skal og syna reinsemd med innpakking, og må t. d. ikkje blåsa opp posane eller væte fingrane i munnen.

- b. Matvarer må ikkje utstillast på disken. Ved sal eller innpakking må dei heller ikkje koma ned på disken. Matvarer må vernast mot rotter, mus, fluger o. l. og likeins mot støv og onnor ureinske i butikkar, tillagingsrom og i lagerrom. Vara må mest mogeleg vera i godt reingjorde, tildekte kar, skuffer, skåp eller hyller. Vekt og målereidskapar skal vera reine når dei vert bruka. Det er forbodi for seljaren å pakka inn varene i avis-papir eller ureint papir.

Ved omføring av matvarer, skal dei vernast mot regn, støv og onnor ureinske.

- c. Tobakksrøykjing er forbodi i butikkar der det blir selt matvarer. Kundane må ikkje røra ved andre varer enn dei som dei kjøper. Oppslag om dette og om forbod mot røykjing skal vera plasert på godt synlege stader i butikkane.

- d. I kvar butikk skal det vera oppslegi særavtrykk av ovanfor nemnde føresegner.

§ 12. *Slakteri, pølsemakeri og kjøtutsal.*

(Sjå også lov av 19. mai 1933 og dei føresegnene som er tillagt lova, gjeldande for heile landet.)

- a. Helserådet kan påby at handel med kjøt og flesk må vera i eigne rom, likeins kan det forby anlegg og drift av slakteri på stader der sanitære omsyn krev det.

- b. I slakteri og pølsemakeri skal golvet vera tett, jamnt, av sement eller anna materiale godkjend av helserådet, med avløp til kloakk som har vasslås og rist. Roma skal vera romslege, ljose og ha tette vegger med glatte flatar. Lokala skal haldast godt reine. Det same gjeld det inventar og dei reidskapar som vert nytta. Vegger og tak må vaskast minst kvart fjerdingsår, vindaugo og dører kvar vike, golv, diskar og vektor kvar dag. Alle maskinar og reidskapar som skal brukast, skal reingjerast kvar gong dei har vori i bruk. Kvart slakteri og pølsemakeri skal om mogeleg ha vassleiding og spyleslange. Slakteri og pølsemakeri må ikkje vera opne mot gjødselbing, grisehus eller stall.
- c. Personer som arbeider i slakteri, pølsemakeri og utsal for kjøtvarer, i butikkar og basarar, skal ha på seg reint kvitt forkle med brystsmikka og forarmar, eller anna som er godkjend og som skal skiftast 2 gonger i vika. Kvinneleg tenarskap skal halda håret dekkja med kvitt kappe eller festa med kvitt panneband. Vaskevatt, såpe, neglekost og handkle må det vera i desse lokala, og dei som arbeider der, må vaska armar og hender før dei byrjar. Hendene må vaskast etter bruk av klosett. All kjøtmat må vernast mot fluger. Det er forbodi publikum å røra kjøt som er lagt ut til sal. Sputting og tobakksrøykjing er forbodi.
- d. Ved slakting må ein vera mest mogeleg reinsleg. Innvollane i dyret må takast ut og fjernast snarast råd er etter avlivninga. Alt avfall skal fjernast snarast råd er. Magar, tarmar, lemer og hud skal ikkje vera natta over i slaktehuset. Dette skal ha god gjennomtrekk medan kjøtet heng og stivnar.
- e. Reingjering av magar og tarmar vert ikkje tillati i rom der kjøtet ligg. Om dei stoff som kan brukast til konservering av kjøt og kjøtvarer eller til farging av pølseskinn, vert vist til føresegner i næringslova.
- f. Kjøtbutikkane skal vera ljose, luftige og reine. Dei bør helst liggja frå solsida. Vender vindaugo mot sola, må dei ha markiser om sumaren. På golvet skal det vera flisar eller anna jamngodt materiale. Vegger og tak må vera av materialar som er lette å halda reine. Disken skal ha plate av marmor, glass, eller andre materialar som helserådet godkjenner, jfr. føresegner som er gjevne i samband med næringsmidellova. Kjøtkrokane skal vera galvaniserte eller av anna materiale som ikkje rustar. Vegger og tak må gjerast reine minst ein gong kvart fjerdingsår, vindaugo og dører minst ein gong i vika. Golv, diskar og vektor skal vaskast minst ein gong om dagen. Turrfeing er forbodi. Vegger og stolpar som kjøtet kjem burt i, må vaskast dagleg.
22. sept.

22. sept. g. Ved salg og handsaming av kjøtvarer etter veg, må den største reinsemd nyttast. Over slaktet skal det vera reint dekke, og det må ikkje fraktast saman med varer eller gjenstander som kan forurensa det eller gjeva det ein misleg utsjånad, lukt eller smak. Oppdeling av slakt i vogn, skal verta utført på rein hoggestabbe eller rein fjøl som vert ført med serskilt til dette bruk. Alle reidskapar som vert nytta til oppdelinga, skal vera rein-gjorde før dei vert bruka.

Seljaren skal under salet bruke reint forkle og reine armbe-skyttarar. Han skal sjå etter at kjøparen ikkje rører ved vara.

Ved transport av kjøt, skal helst reine, lukka vogner nyttast, eller reine kassar, trau eller korgar, og vera dekte av reint dekke. Det er ikkje tillati å sitja på varene under transporten.

h. Desse føresegnene skal vera oppslegne på ein lett synleg stad i slakteri, pøsemakarverksemdar og kjøtutsal.

Utsalgsstader for fisk og stader der fiskemat vert laga.

§ 13.

(Sjå også lov om tilsyn med næringsmidlar m. m. av 19. mai 1933 og dei føresegner som i høve denne lova er utferda for heile landet. Om dette vert vist til tillegget.)

a. Utsalgsstader og tillagingsstadene skal meldast til og godkjen-nast av helserådet før dei vert tekne i bruk. Også utsal- og tillagingsstader som er i bruk, skal meldast til helserådet.

b. Roma må ikkje nyttast til eller stå i samband med rom til van-leg husbruk. Utsal- og tillagingsstader skal vera ljose og ha god tilgang på luft. Utsalet bør ha eigen inngang frå gata. Bord, diskar og anna inventar som fisken ligg på, skal vera forsynt med marmor, sement, stein, eller anna vasssett materiale som helserådet godkjenner. Diskane må berre ha opne rom, ikkje skuffer. I romet skal vera lagt inn vassspring og vask, eller annan innreidnad helserådet godkjenner.

c. Golvet skal vera av stålskura sement, flisar, eller anna like godt materiale, godkjent av helserådet. Golvet skal ha fall og avlaup til golvsluk forsynt med vasslås. Treveggar skal stå på ein minst 10 cm høg murfot.

d. Alt avfall skal samlast i lukka beholdarar av jarn eller anna materiale som helserådet godkjenner. Beholdarane skal vera for-synte med tettslutta lok, og tomast så ofte at der ikkje vert stank. Dei skal reingjerast (spylast) skikkeleg minst ein gong dagleg.

- e. Sal av fersk fisk på torg, open gate eller i portrom er ikkje tillati utan helserådet sitt samtykke. 22. sept.
- f. Roma og alt inventar skal vera i ordentleg stand, og vedkomande er pliktig til å retta seg etter pålegg som helserådet i kvart enkelt tilfelle finn det turvande å gjeva for å retta på veiler.
- g. Fisk eller fiskeprodukt må ikkje på disk, hyller eller utstillingsmontrene leggjast på skitne fat, brett eller i gamle kassar eller verta utsette for sol eller fluger. Underlag av papir eller liknande er forbodi. Som innpakkingspapir må ikkje nyttast avis-papir.
- h. I utsals-, tilvirkings- eller oppbevaringsrom må ikkje setjast petroleum, bensin eller andre varer som kan skjemma fisken eller gjeva han smak eller lukt. Alt avfall skal straks fjernast slik som nemnt i punkt d.
- i. All gamal fisk som ikkje kan nyttast til menneskeføde skal straks takast bort i samhøve med helserådet sine føresegner.
- j. Helserådet kan seia frå at det i kvar forretning skal vera godkjend iskasse eller kjølerom.
- k. Alle fiskeforretningar skal ofte inspiserast av helserådet.
 - l. Lokala skal reinvaskast grundig minst ein gong for dagen, og kassar, tunner og andre kjørel som brukast til fiskehandelen, dessutan vektor og andre reiskapar, skal reingjerast kvar dag snarast etter bruken og elles så ofte som helserådet finn det turvande. Turr feiging er forbodi. Tak og dei delar av veggene som ikkje vert vaska dagleg, skal vaskast så ofte som helserådet finn naudsynt. Brukte fiskekassar eller annan emballasje må ikkje i lenger tid lagrast slik at dei sjenerer omgivnadene med vond lukt eller fluger. Er det fiskekummar, skal dei vera av marmor, stein, glass eller anna materiale som helserådet godkjenner, og vera slik arbeidde at dei lett let seg tøma og gjerast reine. All bruk av tobakk og sputting på golvet er forbodi. I kvart rom skal det vera oppslegi plakat om dette. Det skal vera lett tilgang til reint vaskevatt, såpe og reine handkle til betjeningen. Betjeningen skal visa reinsemd med sin person og med klea sine. Vert tøyet til betjeningen oppbevart i lokalet, skal det verta opphengt i skåp med dør føre.
- m. Vert det selt fisk frå fiskekassar, må desse setjast slik at ikkje kattar, hundar eller andre dyr eller insekter kan koma i samband med kassane.
- n. Dersom dei føresegnene eller pålegg helserådet gjev ikkje vert haldne eller etterkomne, kan helserådet stengja utsalet til veilene er retta.

22. sept. o. Desse føresegnene gjeld og verksemder som alt er igang. For slike verksemder gjeld ikkje vedtaket i punkt b. om vassspring og vask, og vedtaket i punkt c. berre i den utstrekning helse-rådet i kvart enkelt tilfelle finn det naudsynt.
- p. I den varme årstid — månadene mai, juni, juli og august — er det forbodi å selja fisk som ikkje er sløygd. Undanteki frå dette er laks, aure og flyndre.
- r. Desse føresegnene skal vera oppslegne på ein lett synleg stad i alle utsalsstader for fersk fisk og stader der dei lagar fiskemat.

Bakeri.

§ 14.

- a. Bakeri eller rom som står i opi samband med dette, må ikkje nyttast som sovestad. Golv, vegger og tak skal vera i slik stand at dei lett kan vaskast. Kvar dag etter at arbeidet er slutt, skal golva vaskast omhugsamt. Vindaugo og dører skal vaskast kvar vike, vegger og tak minst kvart fjerdingsår. Under reingjeringa må bakverk fjernast.
- b. Gjenstandar som ikkje høyrer til i bakeridrifta og som kan samla til støv eller føra til vond lukt i arbeidsroma eller hindra reingjeringa, må ikkje finnast i bakeriet eller i dei roma som stend i opi samband med dette. Heller ikkje må matrestar, gaflar, knivar, matspann, skeier eller liknande verta oppbevarte i arbeidsroma, heller ikkje gangkle. Kol og anna brensel må ikkje liggja laust utover golvet. Oska og anna avfall må kvar dag fjernast frå bakeriet. Bakeriet må ikkje nyttast til klesvask.
- c. Trau, bord, hyller, plater, kjelar o. s. b. må dagleg gjerast reine. Dei må ikkje brukast til å sitja på. Smør, mjølk, o. s. b. må ein ha i reine tildekkka kar. Dei emne som skal brukast til strykning av bakverk, må berre tillagast for kvar dag. Strykeviskar må vera reina for kvart stoff og må kvar dag reingjerast i kokande vatn. Mjølsekker skal kostast omhugsamt før dei kjem i bakeriet og innhaldet tømast i baketrauet.
- d. Bruk av tobakk i nokon form er forbodi, likeins å leggja frå seg pipe og tobakk i bakeriet. Sputting er forbodi.
- e. Under bakinga må bakaren vera kledd i rein, kvit klednad, og denne kan ikkje brukast utanfor bakeriet. Klednaden må vaskast minst 2 gonger i vika. I bakeriet skal der vera vaskevasstell, såpe og reine handkle, dessutan neglekost. Bakaren må reinsa neglane sine og vaska omhugsamt underarmar og hender straks før og etter deig- og brødlaging. Etter bruk av klosett må hendene vaskast. Det er forbodi å ha personar i arbeid i bakeriet som har sår, byllar eller utslett på hender eller armar.

- f. Ombering og sending av brød og anna bakverk skal skje i reine 22. sept.
korgar og kassar som er lukka eller forsynte med overbygging
eller tett fastbunden, rein presenning. Ved sal og sending bør
kvart brød vera innpakka i reint papir eller pose, og helse-
rådet kan om dei finn det naudsynt, gi påbod om dette.
- g. I kvart bakeri skal eit eksemplar av desse føresegnene vera
oppsegne. (Sjå også helseforskriftene sine vedtak om bedrifter,
punkt f og lov om næringsmidlar m. v. av 19. mai 1933 og dei
føresegnene som denne lova fastset for heile landet. Om dette
viser ein til tillegget.)

Føresegner for reinhald m. m. i dame- og herrefrisersalongar.

§ 15.

- a. Før eit lokale vert teki i bruk som dame- eller herrefrisersalong,
må det vera godkjent av helserådet. Søknad om godkjenning må
på førehand vera innsendt. Det same gjeld flytjing eller større
brigde av verksemder som er i gang.
- b. Kvart lokale som vert tillati bruka til frisersalong, bør ha ei
golvflate på minst 16 m².
- c. I dame- og herrefrisersalongar m. m. ved tilhørande rom, må
ikkje hysast gjenstander som er verksemda uvedkomande, eller
som kan hindra reinhaldet, spreida vond lukt eller vera til sjene
for kundane. Lokalet må haldast godt reint. Hår, såpeskum,
papir, bomull og brukt tøy må takast burt etter kvart. Såvel
reine som brukte serviettar, frotterklutar, koppar, handkle
m. m. skal oppbevarast på laglege og dertil tilviste stader.
- d. Hovedreingjering av salongen med tilstøytande rom, skal finna
stad minst 2 gonger årleg. Golvet skal vaskast minst ein gong
dagleg. Bord, stolar hyller o. l. skal kvar dag turkast av med
våt klut.
- e. Lokala skal vera godt ventilerte, så der til kvar tid er frisk
luft i dei.
- f. Betjeningen må visa stor personleg reinsemd og vaska hendene
for kvar kunde. I arbeidet skal dei vera kledd i kvit jakke eller
frakke, og desse skal skiftast reine minst 2 gonger for vika,
eller så ofte det er turvande. Betjeningen må ikke røykja i
arbeidstida. Personar med smittsame sjukdomar, også smittsame
hudsjukdomar, eller sår, byllar o. l. på hendene må ikkje ha
arbeid i verksemder som her nemnt.
- g. Ved barbering skal det for kvar kunde brukast reinvaska ser-
viett og reint dekke over nakkeputa. Vert det bruka frotter-
klutar, må desse alltid vera reinvaska og mange nok av dei

22. sept.

og nyttast på same måte som er sagt for serviettar. Alt tøy som vert bruka mot huda til kunden, skal etter bruken vaskast, kokast og turkast på ein rein og luftig stad.

h. Barbervatnet må tappast eller hellast i barberskåla som vert reinsa i kokande vatn mellom kvar barbering. Dersom ikkje vedkomande kunde har med barberkost, kan slik berre brukast til å få såpa til å skumma, og innsåpinga må i så tilfelle gjerast med hand. Barberkosten skal mellom kvar kunde grundig reingjerast i kokande vatn.

i. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikkje brukast, heller ikkje felles nakkebørste. Til kvar kunde skal brukast reingjord kniv, kost m. m. I staden for pudderkvast vert nytta f. eks. ei klype bomull, men berre ein gong. Pudder vert gøymt i beholdar med lok.

j. Ved klipping må det mellom halsen og kappa brukast ein halsstrimmel av silkepapir eller vatt som berre kan brukast ein gong. Kappa skal alltid vera rein og fri for hår, flass, m. m. Gasstrimlar og pakningar for permanentkrøll må ikkje brukast om att.

k. Alle reidskapar som vert nytta i verksemda må omhugsamt reingjerast før dei vert tekne i bruk att til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, knivar, vikleppinnar for permanentapparat og liknande må kokast, flamberast eller reingjerast og desinfiserast på annan av helserådet godkjend måte. Kammar og kostar reingjerast i salmiakkspiritus og vatn (30 dråpar salmiakkspiritus til 200 gr. vatn) eller på annan måte som helserådet godkjenner. Kammar skal setjast i høge glass med 2 % lysoformoppløsning.

l. Kundar med utslett eller mistenkeleg håravfall som ein ottast er smittsam kan behandlast når reidskapen som brukast til nemnde kunde vert koka straks etter bruken. Den som har handsama vedkomande kunde, må etterpå vaska og kosta hendene sine grundig.

m. Der skal alltid vera tilstades nok hår- og nakkekostar, såleis at kvar kunde får reine kostar.

n. Desse reglane skal vera oppslegne i lokalet på ein lett synleg stad.

Føresegner for bygging og drift av pelsdyrgard.

§ 16.

a. Bygging av pelsdyrgard må på førehand meldast til og verta godkjend av helserådet.

b. Pelsdyrgard må ikkje liggja så nær bustadshus, matbu eller offentleg eller sams veg, at lukta er til plage. Han må heller

ikkje liggja slik at der kan koma tilsig eller avfall derifrå til 22. sept. brunn, bekk eller anna vatn der ein tek drikkevatt til menneske eller dyr, vatn til anna husbruk, eller til bruk i verksemd som omset eller tilverkar nærings- eller nyttingsmiddel. Avfallet frå garden må brennast eller leggjast i kompost og dekkjast med jord. Komposten må vera bygd inn med ståltrådduk eller på annan måte godkjend av helserådet, slik at kattar, hundar, rotter og fuglar ikkje kan nå han.

c. Koppar og kar til føring og andre ting som vert bruka til føring av dyra, og til røkt og stell, skal vaskast i serskilte kar og ikkje brukast utanfor anlegget, anten i hus, til menneske eller dyr. Sendingskassar for dyra må ikkje setjast inn i eller lagrast i uthus for andre dyr før dei er grundig desinfisera og reingjorde.

d. Dei som steller med dyra skal ha serskild fotbunad til bruk i pelsdyrgarden, og må vaska han vel eller skifte før dei etterpå går inn i andre hus der menneske eller dyr held til eller ferdast. Røktarane skal ha på seg overtrekksklede når dei steller dyra, (t. d. overalls) og vaska hender og armar vel når stellet er ferdig og før dei går frå pelsdyrgarden. Dette gjeld og når han har stelt med ting som høyrer til pelsdyrgarden og som vert bruka til dyra. Må dyr av ein eller annan grunn, for kortare eller lenger tid, takast inn i bustadshus eller hus for andre dyr, må ein visa den største reinsemd. Dyra må i denne tida berre stellast av røktaren. Dyr må ikkje takast frå pelsdyrgarden til hyggja i huset. Når eit dyr er flytt tilbake til buret sitt, skal det romet det har vori i, reingjerast og luftast.

e. Skinn må ikkje takast inn i bustadshus til bereiing.

Om smittesjukdomar.

§ 17.

a. Når ein tuberkuløs sjuk skifter bustad, skal ein melde dette til ordføraren i helserådet. Meldeplikt har både den sjuke sjølv og den husverten han flytter frå og til, og sameleis helseråds- lemet i krinsen.

b. Når personar vert bortsette, skal det skaffast attest for at både den bortsette og forpleiaren og huslyden hans ikkje lir av smittsam sjukdom. Det er forbodi for kvinner som har venerisk sjukdom å ta teneste som amme eller barnegjente.

c. Når det kjem tilfelle av sjukdom, som det er grunn til å tru er av vondarta slag, skal husbonden eller husfaren gjeva melding om dette i samsvar med § 14 i lov om sunnhetskommisjoner m. v. av 16. mai 1860, og syta for trygg isolering.

22. sept. d. Mellom den sjuke og den som pleier han (henne), og dei andre folka i huset, må det ikkje vera personleg samkvem.
- e. Isoleringa må ikkje berre gjelde den sjuke sjølv, men også den eller dei som pleier den sjuke, og sengklærne hans, gongklær og andre ting som dei nyttar, eller som den sjuke har nytta i dei nærmaste dagane før sjukdomen byrja. Matvaror må ikkje oppbevarast i dei rom der den sjuke er.
- f. Inntil lækjar er komen til stades og har gjeve nærmare føresegner, må alt samkvem mellom den staden der sjukdomen er komen og andre stader stansa. Særleg må personar som høyrer til same husstand som den sjuke, ikkje ha noko samkvem med andre og ikkje på nokon måte ta del i møte eller samkome.
- g. Uvedkomande må ikkje få tilgjenge til den sjuke sin bustad. Samkome i selskapleg eller andre tilhøve må ikkje verta haldne i det huset som er smitta eller i tunet der.
- h. Når lækjar er komen til stades, skal han førebils gjeva slike pålegg om isoleringa av den sjuke og huslyden hans som sjukdomen krev, og elles mellombels gjeva dei sanitære føresegner som er naudsynte. Det må lemnast til lækjaren sitt skjønn om føresegnene skal gjevast skriftleg. Føresegnene må i kvart fall nøye fylgjast og gjeld til dei vert oppheva eller brigda av helserådet eller ordføraren i helserådet.
- i. Dersom det vert levera mjølk eller anna fødeemne frå den staden der sjukdomen er komen, må leveringa stansa til løyve er gjevi frå ordføraren i helserådet.
- j. Born frå den huslyden der sjukdomen er komen, må ikkje gå i skulen før løyve er gjevi av ordføraren i helserådet. Kjem sjukdomen i huslyden hos læraren, og han bur i same hus der skulen vert halden, må skulen stengjast inntil ordføraren i helse- rådet har gjeve nærmare føresegner.
- k. Såsnart melding om sjukdomstilfellet og dei føresegner som er gjevne er komne til ordføraren i helserådet, skal han gjeva dei vidare føresegner som er turvande alt etter sjukdomens art.
- l. Skuleborn som ein trur lir av utøy, skabb, eller annan smittsam hudsjukdom eller augnesjukdom, skal sendast heim av læraren, som må gjeva foreldre eller føresette skriftleg bod om at barnet ikkje kan koma i skulen igjen, før det er reint og smittefritt. På same vis skal skuleborn, som læraren meiner li av annan smittsam sjukdom, bli heimsend med skriftleg opp- moding om at lækjar må verta rådspurd.
- m. Gang- og sengkle og anna tilfang som har vori nytta av per- sonar som har lide av smittsam eller tuberkuløs sjukdom, eller

har vori i rom der slike personar har haldi seg, skal også rein- 22. sept.
sast etter helserådet sine føresegner. Utflyttjing av huset eller
av einskilde husvære kan verta påbodi der det har vori fårleg
smittsam sjukdom, slik at huset eller husværet kan verta full-
godt desinfisera. Når brukte møblar vert førde inn i kom-
munen, skal eigaren leggja fram vitnemål for at møblane er fri
for veggedyr og smitte.

n. Med omsyn til basilleberarar skal ein fylgja dei føresegner som
ordføraren i helserådet gjev i kvart einskilt høve. — Om føre-
segner for dei som skil ut tyfus- eller paratyfusbasiller, viser
ein til dei føresegner som er gjevne for heile landet i kongeleg
resolusjon av 20. oktober 1933.

o. Dersom det er mogeleg, må smittsame personar ikkje transpor-
terast i køyredoning som tenar til ålment bruk. Har dette hendt,
skal køyredoninga desinfiserast såleis som ordføraren i helse-
rådet krev.

p. Helserådet kan krevja avlusing av personar som er lusa, gang-
klede, sengkledde og romet deira. Når eit lem av ein huslyd har
lus, har helserådet løyve til å undersøka dei andre lemer av
huslyden.

q. Lik av personar som har døydd av smittsam sjukdom utanfor
heradet, må ikkje bringast inn i heradet utan løyve frå helse-
rådet, og i tilfelle, med iakttaking av dei føresegner for var-
semd som helserådet fastset.

r. Lik må ikkje verta liggjande så lenge at stanken er til plage.
Dersom dei sanitære tilhøve er slik at lik ikkje bør liggja i
heimen, kan helserådet avgjera at lik blir lagde i likkapell eller
likhus.

Andre sanitære tilhøve.

§ 18.

a. Farty, fiskeskøyter og liknande som ligg innanfor heradet, er
med omsyn til reinhald og helsetilhøve underkasta lovene til
helserådet. Er der mistanke om fårleg smittsam sjukdom om-
bord, skal melding om dette sendast til helserådet snarast.
Meldeplikta kviler på skipsføraren eller høvedsmannen.

b. Ved offentlege vasspostar, skular, kyrkjer, fabrikkar og alle
offentlege møtehus er det forbodi å nytta sams drikkekar.
Drikkevatn-tilhøva på desse stadene må vera godkjende av helse-
rådet. Det er også forbodi i skular å nytta sams skrivemateriell,
slik som pennar, blyantar, griflar, o. l. Bøker fra smitta heimar
skal brennast dersom dei ikkje kan desinfiserast på trygg måte.
Det same gjeld bøker brukt av tuberkuløse elevar. Desse reglane
gjeld også boksamlingar. Alle bøker i offentlig boksamling må

22. sept. sjåast etter ein gong om året av dei som styrer boksamlinga saman med tillitsmannen i helsekrinsen. Serskilt skitne, utbrukte bøker skal kasserast.
- c. Skulerom, eller møterom må ikkje takast i bruk før dei er godkjende av helserådet. Bruk av skulehusa skal vera underlagt helserådet sitt tilsyn og kontroll.
- d. Huseigarar er overfor helserådet ansvarlege for at fråflytta rom vert ordentleg reingjorde før nye leigarar flytter inn.
- e. Bading er forbodi i nærleiken av kloakkutlaup eller der vatnet på anna vis er ureint, slik at det kan bli årsak til sjukdom.

Almene føresegner.

§ 19.

- a. Helserådet kan fritta for desse føresegner, når ein av særskilde grunnar finn det naudsynt. Dette gjeld ikkje føresegner som er givne for heile landet i kongeleg resolusjon, om ikkje helserådet etter den kongelege resolusjonen kan gjera unntak.
- b. Ordføraren i helserådet, som saman med dei andre lemer og tilsynsmenn har tilsyn med helsetilhøva, kan alltid gjera vedtak på vegner av helserådet, når det er naudsynt med rask avgjersle, men saka skal snarast leggjast fram for helserådet dersom det blir kravd eller når ordføraren i helserådet finn det naudsynt.
- c. Hus- og grunneigarar er personleg ansvarlege for at alle dei plikter vert oppfyltte som desse helseføresegner pålegg dei, og skal ikkje kunna orsaka seg med forsømingar frå folka eller leigarane sine. Er eigaren ikkje busett i heradet, må han (ho) gjeva opp til helserådet ein person, busett i heradet, som på vegner av han skal syta for at desse pliktene vert oppfyltte. — Vert desse forsømde, kviler ansvaret likevel på eigaren, ifall ikkje helserådet har sagt seg samd i at ansvaret skal kvila på ein annan i hans stad og som har sagt seg viljug. Ei slik innrøming kan jamvel takast att av helserådet.
- d. Både politiet, lemene i helserådet og tilsynsmennene, skal straks melda frå til ordføraren i helserådet når dei får veta om at helseføresegnene ikkje vert haldne, eller når dei får veta om andre usanitære tilhøve. Ordføraren i helserådet pliktar å syrja for at kvar melding om brot på helseføresegnene vert handsama.
- e. Dersom nokon ikkje tek omsyn til det som blir pålagt han av helserådet eller ordføraren etter desse føresegnene, eller helserådet sine lovlege vedtak, kan helserådet påleggja den skuldige kostnaden med å utføra dette og det som elles er turvande for å hindra at forsømingar gjer skade.

- f. Eit høveleg tal eksemplar av desse helseføresegnene vert trykt 22. sept. på kommunal rekning, så kvar husstand kan få sitt eksemplar. Likeins vert det å trykkja på kommunen si rekning i form av plakatar dei serskilde føresegnene som ein har tenkt til oppslag, i så mange eksemplar at kvar verksemd kan få det turvande tal.
- g. Brot på desse føresegner blir straffa etter den lov som gjeld til kvar tid.
- h. Desse føresegnene vert gjeldande 3 — tre — månader etter at dei er stadfesta.

Skrivelse fra Kommunal og arbeidsdepartementet.

23. sept.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Lena bygningskommunestyre i møte 23. mai 1950 om vedtekter til bygningsloven for Lena bygningskommune, Oppland fylke, med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til bygningslovens § 12.

De gjøremål som etter loven påhviler bygningssjefen tillegges reguleringsjefen.

Til § 23.

Langs de bygningslinjer som ifølge reguleringsplanen er bestemt til forretninger, kan bebyggelsen ha karakter av tettbebyggelse. For øvrig skal bebyggelsen være åpen.

For all åpen bebyggelse gjelder følgende bestemmelse:

1. Hvor der er regulert særskilt byggelinje, skal enhver bygning oppføres med første etasjes ytterflate i denne. For øvrig må intet hus oppføres nærmere gate enn 3 meter. Bygningsrådet kan når det anses for nødvendig, gjøre unntak fra denne bestemmelse.
2. Intet hus må oppføres så nær nabogrense at branngavl må oppføres, med mindre branngavlen dekkes av tilsvarende hus på nabotomten.
3. På hver tomt må oppføres kun ett beboelseshus. Uthusets størrelse kan fastsettes av bygningsrådet for hvert enkelt tilfelle.
4. Husenes plassering på tomten bestemmes av bygningsrådet. Herunder tas hensyn til bebyggelsen på nabotomten. Særlig gjelder dette ved plassering av uthus.
5. Intet hus må oppføres i mere enn to etasjer, foruten kjeller og loft. Ingen tomt for boligbygg må bebygges med mere enn $\frac{1}{4}$.

23. sept. Til § 26.

I det område som etter reguleringsplanen er bestemt til fabrikk-anlegg, skal boligbygg ikke tillates. Bygningsrådet kan med helse-rådets samtykke gjøre unntak herfra såfremt tvingende grunner gjør det nødvendig. Boligbygg i det indre av kvartalene bør som regel ikke tillates.

Til § 63, 2.

Det er ikke tillatt innen bygningskommunens område å anlegge bedrifter hvori utvikles eller fremstilles stoffer som er eksplosive, sterkt giftige eller illeluktende. Forbudet gjelder også opplag av sådanne stoffer. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av bygningsrådet etter at brannstyrets eller i tilfelle helserådets uttalelse er innhentet.

Bygningsrådet avgjør hvorvidt industriell bedrift av annen art skal tillates anlagt i de områder som etter reguleringsplanen er be-stemt for boligbygg.

Til § 112.

Grisehus, stall, fjøs og hønsehus eller likn. tillates kun opp-ført med helserådets tillatelse.

Til § 113.

Trebygninger kan oppføres overensstemmende med bestemmel-sene i bygningslovens §§ 114 og 115.

Til § 137.

Ethvert byggeforetakende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann, som er ansvarlig for arbeidets riktige og fag-messige utførelse. Bygningsrådet utferdiger de alminnelige regler for sådan godkjennelse. Godkjenelsen kan når som helst tilbake-kalles av bygningsrådet, hvis vedkommende viser seg ikke å opp-fylle de krav som må stilles til pålitelighet og dugelighet.

Til § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann for alle tomter, også for sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

Til § 150.

Enhver huseier har å sørge for renhold og belysning av gårds-rom, ganger og trapper samt for renhold av lysgårder og sjakter, lys- og luftgraver under iakttagelse av helserådets bestemmelser herom.

Ubebygde tomter skal av vedkommende eier holdes i ryddig og ordentlig stand.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

23. sept.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Etne herredstyre i møte 27. februar 1950 om vedtekter til bygningsloven for Etnesjøen bygningsdistrikt i Etne herred, Hordaland fylke, men en del endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Bygn.l. § 13.

Bygningsrådet skal bestå av lensmannen, brannsjefen, helserådets formann og 3 av herredstyret oppnevnte medlemmer med varamenn. Minst ett av medlemmene skal være medlem av det sittende formannskap.

Bygn.l. § 29.

Når bygning skal oppføres i strøk som ikke er regulert, fastsetter bygningsrådet nødvendige byggelinjer og bygnings høydebegivenhet. Hvor bygningsrådet finner det påkrevet, skal grunneierne i strøket ha adgang til å uttale seg.

Bygn.l. § 47.

a) Det hviler på grunneierne å godtgjøre kommunen de utgifter som blir nødvendige til erverving av grunn til veg (gate). Denne forpliktelsen skal gjelde til den vegbredden og på den måte som er fastslått i bygningslovens § 47.

b) Har grunneierne godtgjort kommunen dens utlegg til veggrunn i mindre bredde og det senere blir vedtatt å gjøre vegen bredere, så plikter grunneierne å godtgjøre kommunen dens utgifter til dette til den vegbredden og på en slik måte som er foreskrevet i lovens § 47.

Bygn.l. § 48.

1. Bebyggelse av en tomt i regulert strøk må ikke finne sted med mindre det til tomten fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med kloakk etter formannskapets bestemmelse. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 12½ meter, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter kommunens forskrifter.

Etter at bygningsrådets uttalelse er innhentet kan formannskapet på søknad tillate at opparbeidelsen inntil videre utstår. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

23. sept. 2. Når kommunen opparbeider gate i regulert strøk skal eierne av tomten som støter til gaten refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelsen og nedlegging av kloakk. Grunneierens forpliktelser skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 12½ meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter. De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også når eldre veg inngår i regulert gate.
3. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.
4. Kommunen skal selv sørge for nødvendig tinglysing angående den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelse.
5. Når særlige grunner foreligger kan herredstyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

Bygn.l. § 58.

Uten særskilt betaling gir bygningsrådet de nødvendige attester for sammenskjøtning av eiendommer.

Deling av eldre eiendom eller tomt kan ikke foretas uten bygningsrådets samtykke.

Oppmåling eller fraskilling av tomt tillates i alminnelighet ikke gjort, før det foreligger godkjent tomteplan for hele kvartalet (eventuelt eiendommen). Bygningsrådet kan ikke vedta framlagt tomteplan for ett område før etter at mulige andre grunneiere som planen berører, har hatt anledning til å uttale seg.

Bygn.l. § 61.

Bygningsrådet kan nekte at det blir bygget hus til varig opphold for mennesker, hvis det ikke er stadig tilgang på godt og nok drikkevann. Er det tvist om dette avgjør helserådet spørsmålet.

Bygn.l. § 62.

Skal det bygges på tomter utenfor regulert strøk må de enten ligge til veg for offentlig ferdsel eller ha forbindelse med slik veg ved en av bygningsrådet godkjent atkomst. Har eieren ikke rett til en slik atkomst, må han sikre seg den varig ved tinglest erklæring på en slik måte som bygningsrådet finner forsvarlig.

Bygn.l. § 63, 2.

Innenfor bygningsdistriktet skal det være forbudt å sette opp sildemelfarikk, beinmølle, talgsmelteri, tarmrenseri og kruttfabrikk,

samt ellers andre illeluktende eller helsefarlige anlegg eller innretninger. Herredstyret kan gjøre unntak fra denne bestemmelse når det foreligger enstemmig anbefaling fra bygningsråd og helseråd. 23. sept.

Bensinstasjoner, tankanlegg og bilreparasjonsverksteder må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63 nevnte hensyn til de omboende skal det ved avgjørelsen av tillatelse til slike anlegg også tas hensyn til om anlegget vil virke skjemmende for vedkommende strøk eller generende for trafikken.

Bygn.l. § 68.

Trapp i veg (gate) må ikke gå lenger fram enn 30 cm, og byggningsrådet kan hvor det finnes påkrevet helt nekte trapp i gate. Det er ikke tillatt å ha nedgang til kjeller fra offentlig veg.

Bygn.l. § 70.

Når byggningsrådet finner at det ikke generer naboer eller andre, kan det fritta lysthus, flyttbare byggverk og andre liknende mindre eller provisoriske anlegg fra bestemmelsene i bygningsvedtektene.

Bygn.l. § 75.

Denne paragrafs bestemmelser om minste avstand fra nabogrense på 4,0 m skal også gjelde for trehus uansett hva der er fastsatt i bygningslovens § 115. Avstanden mellom 2 atskilte bygg på samme tomt skal være minst 8,0 m, dog ikke under summen av halv høyden for begge husene.

I særlige tilfelle kan byggningsrådet tillate satt provisoriske små uthus på alminnelige boligtomter uten den forannevnte avstand fra nabogrense eller annet bygg på samme tomt. Uthuset må da ikke ha større grunnflate enn 10 m² eller større høyde til mønet enn 3,0 m. Helserådets uttalelse må foreligge, byggningsrådet kan sette særlige vilkår og nabovarsel må foreligge. Denne bestemmelse gjelder også for små garasjer for en bil med største grunnflate på 15 m² og ikke større høyde enn 3,0 m.

Bygn.l. § 112.

Oppføring av fjøs, stall eller grisehus tillates i alminnelighet bare når det skjer i samband med gårdsbruk. Byggningsrådet kan dog i særlige tilfelle gå utenom denne regel når helserådet har samtykket i det.

Helserådet kan forby oppføring av slike bygg i bolig- eller andre mer tettbygde strøk.

Helserådet kan hvor det finner det påkrevet, forby husdyrhold (hest, ku, sau, geit, gris, kanin, pelsdyr, fjærfe). Slike husdyr må ikke anbringes i hus hvor det bor mennesker.

23. sept. Bygn.l. § 116.

1. De nødvendige uthusbygninger for gårdsbruk kan oppføres, påbygges eller repareres uten hensyn til bygningslovens bestemmelser, når de ikke kommer nabogrunn nærmere enn 25 m og ikke nærmere veggrunn som er åpen for offentlig ferdsel enn 10 meter. Den innbyrdes avstand mellom et gårdsbruks enkelte bygninger bestemmes av bygningsrådet. Blir uthuset over 250 m² må det dog ikke komme nærmere annen bebyggelse enn 10 meter. For øvrig kommer bygningslovens bestemmelser på vanlig måte til anvendelse for beboelseshus.
2. Hvor bygningsrådet, under hensyn til bygningens størrelse finner det forsvarlig kan det tillate at bestemmelser som nevnt under punkt 1, gis anvendelse på de nevnte bygninger for gårdsbruk når de ikke kommer nabogrunn nærmere enn 15 meter.
3. Bestemmelser om rom for husdyr skal dog gjelde uansett bygningens avstand fra nabo eller veg.
4. For små sportshytter, små sommervillaer og liknende isolert beliggende bygninger som bare beboes leilighetsvis, kan bygningsrådet fastsette nærmere bestemmelser. Bygningslovens bestemmelser om avstand fra nabo kan dog ikke fravikes.
5. For oppførelse, om- eller påbygging av slike bygninger som omhandlet i denne vedtekt kommer bygningslovens §§ 34 og 124 på vanlig måte til anvendelse.
6. Før de bygninger som er omhandlet i denne vedtekt oppføres eller ombygges skal skriftlig anmeldelse herom være innsendt til bygningsrådet og dettes samtykke til oppførelse være meddelt. Anmeldelsen skal inneholde opplysninger om anvendelse, beskaffenhet, størrelse og avstand fra veg, nabogrunn og annen bebyggelse. For anmeldelse av bygninger som nevnt erlegges vanlig anmeldelsesgebyr men er for øvrig fritatt for avgifter. For utførelse av reparasjoner på de bygninger som er nevnt i denne vedtekt er anmeldelse unødvendig.
7. Ved oppførelsen av de ovennevnte bygninger blir under enhver omstendighet bestemmelsene i Etne herreds helseforskrifter om bygningers oppførelse m. v. å iaktta.

Bygn.l. § 117.

1. Fiskebruk, fiskeoljefabrikker o. l. tillates kun i bestemt avgrensede strøk fastlagt i reguleringsplanen.
2. Framstilling av sildolje, sildemel, fiskemel o. l. i forbindelse med tørker skal foregå i egne rom i bygning oppført helt av brannfast materiale. I bygning for framstilling av tran, fiske-

olje o. l. skal rom med ildsted ha golv, vegger og tak av brannfast materiale og selvlukkende Brannør 60. 23. sept.

Kjelehus må utføres i samsvar med kjelkontrollens forskrifter.

3. Lagring av tran, sildolje, fiskeolje o. l. skal, hvis lageret er over 150 tønner, foregå i bygning av brannfast materiale.
4. Behandling og lagring av fisk og annet kan foregå i trebygninger med ikke over 300 m² bebygget grunnflate og høyde til raft ikke mer enn 7 meter over kaiplan (eller planert terreng). Høyden til mønet må ikke være mer enn 9 meter over kaiplanet (eller planert terreng). Bygningsrådet kan med brannstyrets samtykke tillate 2 slike trefløyer, hver på 300 m², når de blir skilt fra hverandre med en minst 6 meter lang blokk med golv, vegger og tak av brannfast materiale og med brannsikker innredning. Denne bygningsblokk må være minst like høy som den høyeste og bred som den bredeste av fløyene. Åpninger mot trefløyene må ha selvlukkende Brannør 60.

I byene må avstandene være dobbelt så store som forlangt i bygningslovens § 115.

Takoppbygg for heis kan tillates. Beboelsesrom tillates ikke, jfr. bygningslovens § 104.

Hvor slike bygninger plasseres minst 30 meter fra nabogrense, kan bygningsrådet med brannstyrets samtykke tillate større areal og høyde enn foran nevnt, såframt mulig ildstedsrom utføres med golv, vegger og tak av brannfast materiale og selvlukkende brannør ikke dårligere enn Brannør 30. I slike bygninger må det ikke innredes beboelsesrom, jfr. bygningslovens § 104.

5. Bygningsrådet kan, uansett de ovennevnte bestemmelser, tillate at skur som utelukkende brukes til sløying, føres opp i en etasje på kai.

6. For rorbuer, egnerbuer, andre beboelseshus, kontorbygninger o. l. gjelder bygningslovens vanlige regler.

Bygn.l. § 119.

Skur kan tillates oppført etter de for trebygninger gjeldende bestemmelser hvor bygningsrådet finner at rimelige hensyn taler for det. Slike skur kan dog ikke oppføres i større høyde til mønet enn 6 meter og større grunnflate enn 250 m². Avstand fra nabogrense skal minst være 4 meter, og fra annet bygg på samme tomt skal minsteavstand være 8,0 meter.

Bygn.l. § 129.

Ved større bygg kan bygningsrådet kreve at det er beskyttet tilholdsrom for arbeiderne i hviletidene samt at det er nødvendig privet og pissoar på byggestedet.

23. sept. Bygningsrådet bør sette som vilkår for byggetillatelse at dette ordnes hvis det ikke er gitt opplysning herom i anmeldelsen. Helse-
rådet kan gi nærmere forskrifter for slike rom.

Bygn.l. § 131.

1. Frittstående stillas, vegger o. l. som tenkes brukt til reklame eller andre formål skal anmeldes til bygningsrådet på vanlig måte, og dette kan nekte oppføring når en mener det vil virke skjemmende.

2. Ved byggeanmeldelse skal det vedlegges kopi av målebrevskart der situasjonsplan for nybygg(-ene) er inntegnet. Dette gjelder alle eiendommer også hvor det er feste.

Bygn.l. § 137.

Hvert byggeforetagende skal foreståes av en fagmann som er godkjent av bygningsrådet og som er ansvarlig for rett og fagmessig utføring. For å bli godkjent som ansvarshavende må han fylle de krav som bygningsrådet stiller til pålitelighet og ellers godtgjøre å ha den nødvendige fagutdanning og praktiske erfaring i bygningsfaget. Hvis det viser seg at vedkommende etter det bygningsrådet mener ikke fyller vilkårene for denne godkjenning så kan denne når som helst trekkes tilbake. Krever byggetiltaket særlig innsikt, så skal det tas omsyn til dette ved godkjenningen av ansvarshavende.

Ved skifte av ansvarshavende eller byggherre, skal dette omgående innmeldes til bygningsrådet.

Bygn.l. § 146.

Helserådet kan kreve foranstaltninger gjort til bortledning av grunnvann, overvann og spillvann fra alle tomter, også fra slike som ikke er eller skal bebygges.

Bygn.l. § 150.

Helserådet kan gi forskrifter om renhold og lys i gårdsrom, ganger, trapper, samt renhold av lys- og luftegraver.

Ubebyggede tomter kan bygningsrådet kreve forsvarlig og passende innhegnet likesom de kan kreves holdt ryddige og i ordentlig stand.

25. sept.

Bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livs-
fornødenheter og andre varer, jfr. kgl. resolusjon av 20. februar 1948 og midlertidig lov av 11. juli 1947 om avgift til Staten for tillatelse til omsetning eller bruk av tømmer og trelast.)

§ 1. Bestemmelsene omfatter alle sorter bartrevirke, unntatt brenneved. Med tømmer menes i disse bestemmelser sliptømmer, skurtømmer, kubb og alle sorter spesialtømmer, props, kullskarp

og annet minetømmer, vedtømmer, virke til wallboard- og treull- 25. sept.
fabrikker og annet rundvirke.

Bestemmelsene omfatter alle fylker sør for Nordland fylke samt Brønnøy, Alstahaug og Rana sorenskriverier i Nordland fylke.

§ 2. Med salgsforeninger menes i disse bestemmelser alle tømmer-
mersalgsforeninger som står tilsluttet Norges Skogeierforbund. For
sitt arbeid med tømmeromsetningen har salgsforeningene krav på
den godtgjørelse som fastsettes av Prisdirektoratet.

§ 3. Når Landbruksdepartementet forlanger det, plikter enhver
som kjøper eller avvirker tømmer for salg og videre foredling, å gi
opplysninger og oppgaver om avvirkning, salg og kjøp, behold-
ninger og foredling m. v. av de virkessortimenter som omfattes
av § 1.

§ 4. Landbruksdepartementet kan fastsette bestemmelser om
anvendelse og utnyttelse av forskjellige virkessortimenter og kan
herunder bl. a. bestemme at all gran som avvirkes til salg innen
bestemte distrikter skal leveres til treforedlingsindustrien og kan
påby at spesialtømmer av furu skal leveres til kjøpere som har god-
kjent kjøpekvote for slikt virke.

§ 5. Landbruksdepartementet kan treffe bestemmelser om for-
delingen mellom de forskjellige kjøpergrupper av det tømmerkvan-
tum som er planlagt avvirket, og kan pålegge de respektive kjøper-
organisasjoner å foreta fordelingen av kvantumet mellom alle kjøpere
som hører inn under vedkommende kjøpergruppe.

Hvis Landbruksdepartementet ikke treffer annen bestemmelse,
kan lokale sagbruk og andre kjøpere som ikke hører inn under noen
kjøpergruppe, kjøpe inntil 80 % av det virkeskvantum som de hadde
kjøpetillatelse for i 1947—48. Nye kjøpere kan ikke foreta innkjøp
og foredling av tømmer uten tillatelse fra Landbruksdepartementet.
Unntatt fra denne bestemmelse er kjøp av virke til dekning av eget
husbehov.

Uten tillatelse fra Landbruksdepartementet kan ingen kjøper
inngå kontrakt om kjøp av tømmer utenfor de kjøpedistrikter ved-
kommende hadde kjøpetillatelse for i begge de to foregående drifts-
år. Når fordelingsmessige hensyn tilsier det kan departementet be-
stemme at enkelte kjøpere bare skal ha anledning til å kjøpe tømmer
innenfor et bestemt område i et kjøpedistrikt.

De kjøpere som ønsker å kjøpe av salgsforening må innen 1.
januar 1951 gi skriftlig melding til vedkommende salgsforening om
det kvantum de ønsker å kjøpe av foreningen i driftsåret.

§ 6. Godkjente kjøpere av tømmer kan enten inngå kontrakter
med salgsforeningene eller direkte med skogeiere som ikke er med-

25. sept. lemmer av salgsforening. Dette gjelder både framdrevet tømmer og tømmer på rot.

Kontrakt for målingstømmer så vel som tømmer kjøpt på rot, som opprettes direkte mellom kjøper og skogeier, må kjøperen sende inn til distriktets salgsforening til registrering senest 14 dager etter at kontrakten er opprettet. Når oppgjør for tømmer solgt på rot skal finne sted på grunnlag av blinkelisten, må blinking og kubikkberegning av tømmeret utføres etter instruks fastsatt av Landbruksdepartementet den 7. november 1949. Når kjøper sender kontrakten til registrering, må blinkings- og beregningsskjema over kubikkmasse vedlegges i utfylt stand hvis oppgjør skal skje på grunnlag av blinkelisten.

I tidsrommet 1. januar 1951—1. juli 1951 kan kontrahering av framdrevet tømmer bare skje gjennom salgsforeningene.

Med hensyn til oppgjørsmåten for kontrakter avsluttet direkte mellom kjøper og skogeier bestemmes: Tømmeroppgjøret skjer direkte mellom kjøper og selger med mindre partene og salgsforeningen avtaler annen oppgjørsmåte.

§ 7. Hvis rasjonelle eller fordelingsmessige hensyn tilsier det, og hvis det oppstår skjevheter i fordelingen av det avvirkede tømmerkvantum, kan Landbruksdepartementet påby overføring av tømmer fra en kjøper til en annen. Den kjøper som blir pålagt å avgi tømmer, har krav på å få dekket alle lovlige utgifter han har hatt i forbindelse med innkjøpet. Han kan også forlange at den han skal avgi tømmeret til skal stille sikkerhet for riktig og rettidig betaling.

Blir det innmeldt og/eller kontrahert et større tømmerkvantum enn kjøperne innen en kjøpergruppe finner å kunne avta til årets priser, kan Landbruksdepartementet bestemme at eventuell reduksjon av kvantumet skal fordeles proratarisk på alle selgere, eller at overskytende kvantum skal overføres til andre kjøpergrupper som er kjøpere av tømmeret til årets priser. Bestemmelsen foran om sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende.

§ 8. For tømmer som omsettes på rot skal det betales 3 % av kontraktens nettokjøpesum i rotsalgavgift til Staten. Kjøper og selger betaler en halvpart hver. Beløpet innbetales i sin helhet til vedkommende salgsforening av kjøperen samtidig med at kontrakten sendes salgsforeningen til registrering.

§ 9. Landbruksdepartementet kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av disse bestemmelser og kan gjøre spesielle unntak fra bestemmelsene.

§ 10. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 11. Disse bestemmelser trer i kraft straks, samtidig oppheves bestemmelser av 10. november 1949 om omsetning m. v. av tømmer.

25. sept.

Skriv frå Justis- og politidepartementet.

Etter fullmakt gjeve ved kgl. resolusjon av 16. januar 1925, jfr. lov nr. 4 av 25. juli 1913 om offentlig framsyning av kinematografbilette, stadfester Justisdepartementet vedtak av Sør-Aukra heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 29 april 1950 om kinematografvedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Offentleg framsyning av kinematografbilette i heradet kan ikkje finna stad utan etter løyve frå heradstyret.

§ 2. Filmframsyningar kan berre haldast i rom og på stader som føreåt er godkjent av politiet. Dei som har løyve til å gi offentlege filmframsyningar, skal retta seg etter dei pålegg som politiet til kvar tid gjev for å halda orden eller tryggja publikum. Personar som er påvirka av alkohol, må ikkje gjevast tilgjenge til offentlege filmframsyningar.

§ 3. Avgifta til kommunen er 10 % av billettpengane. Avgifta betalast samtidig med avgifta til Staten. Avgiftsbeløpene kontrollerast ved utfylling av framlagt oppgåveskjema for filmframsyning.

§ 4. Ved framsyning der bileta av dei sakkunnige er godkjent berre for vaksne, må ein sjå etter at born under 16 år ikkje fær tilgjenge. Heller ikkje må born under 16 år få tilgjenge til framsyning som sluttar seinare enn kl. 20 utan at dei er saman med foreldre eller nokon som er i deira stad.

§ 5. Brot på føresegnene i denne vedtekta vert straffa etter § 339 nr 2 i straffelova.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

25. sept.

I medhald av § 3 i bygningslova frå 22. februar 1924 stadfester departementet med nokre brige vedtak av Fjaler heradstyre i møte 16. juli 1949 om vedtekter til §§ 23, 58, 75, 115 og 131 i bygningslova for Dale bygningsstrok i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke.

25. sept. Vedtektene skal lyda så:
- Til § 23 i lova.
- Det utbygde areal bør ikkje overstige $\frac{1}{4}$ av tomtestorleiken. Trebygg bør ikkje ha større grunnflate enn 150 m².
- I forretningsstrok kan ein føra opp murhus i 2½ høg, eller med 7 m gesimshøg.
- Bygningsrådet kan likevel innafor råma av bygningslova gjera unntak frå dette.
- Med samtykke av bygningsrådet kan bygningar leggjast lenger inn på tomta, slik som bygningane er plasert på reguleringsplanen.
- Til § 58 i lova.
- I bustadsstrokene skal tomtene ikkje vera under 1 mål. Bygningsrådet kan likevel dispensere frå denne føresegna.
- Utstykking av eigedom må ikkje gjerast utan etter ein delingsplan som bygningsrådet kan godkjenne.
- Til §§ 75 og 115 i lova.
- Bygning skal plasseras på tomta som innteikna på reguleringskartet, slik at bebyggelsen vert åpen.
- Minste fråstand mellom 2 hovedhus skal vera 10 m, ogso når dei 2 bygningane står på same tomten.
- Bygningsrådet kan likevel gjera unntak herfrå innafor råma av bygningslova, når bygnaden då ikkje kjem utanfor byggelina.
- Bygningsrådet skal ogso plasere uthusbygnader på tomtene. Naust av tre utan eldstad kan setjast opp til nabogrense, når arealet av dei samanbygde nausti ikkje vert meir enn 250 m².
- Til § 131 i lova.
- Ved byggemelding må ein senda med situasjonsplan som syner korleis våningshus og uthus er tenkt plaserte på tomta.
25. sept. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**
- I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Fana herredstyre i møte 1. juni 1950 om regulering av Mindemyren m. v., Fana herred, Hordaland fylke.
- Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen av industriarealet.
- Vedtektene lyder så:
1. Bebyggelsens plassering innenfor arealet skal godkjennes av bygningsrådet i hvert enkelt tilfelle.

2. Bebyggelsen skal være av brannfaste materialer med etasje- atskillere utført av slikt materiale og kan føres opp med høyde inn- til 3 etasjer. 25. sept.

Bygningsrådet kan gjøre unntak fra denne regel etter at uttalelse fra brannstyret er innhentet og unntaket av arkitektoniske eller andre grunner etter bygningsrådets skjønn anses rimelig.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

25. sept.

I medhald av § 1 i lov om bygningsvesenet frå 22. februar 1924 fastset departementet at lova skal gjelda for eit strok kring Asen st., Åsen herad, Nord-Trøndelag fylke, innafor desse grensene:

Grensa tar til i eit punkt sør for Grennebakken midt i jarnvegslina på Nordlandsbanen km 60 350 og går i nordvestleg retning i rett line til bolt i fjell 30 m vest for det nordvestre hjørne på forsamlingshuset på eigedomen Breidablikk gnr. 44, bnr. 8. Går derifrå i nordaustleg retning i rett line til bolt i fjell ca. 90 m nord for eigedomen Jaren, gnr. 44, bnr. 33. Vidare går grensa i meir austleg retning i rett line til jarnbolt, der det søraustre hjørne av eigedomen Bakken (Reita) gnr. 40, bnr. 7 støyter saman med eigedomen gnr. 40, bnr. 2 og framleis i rett line til vestre elvekanten av Fossingelva. Herifrå fylgjer grensa elvekanten til eit punkt nedanfor Fossing høgbru. Herifrå går grensa i søraustleg retning i rett line til eit punkt midt på jarnvegslina på Nordlandsbanen km 61 950 og framleis i rett line til bolt i fjell ved nordkanten av den gamle vegen over Torhaugen ca. 400 m vest for husa på eigedomen Vang, gnr. 37, bnr. 1. Frå dette punktet går grensa i sørvestleg retning til bolt i fjell på omlag det høgste av «Stokkberget» på eigedomen Mæhre, gnr. 45, bnr. 13, og derifrå i rett line til utgangspunktet.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

25. sept.

Departementet stadfester med dette i medhold av kgl. resolusjon av 24. februar 1939 og i samsvar med § 18, annet ledd, i lov nr. 12 av 25. juni 1935 den endring i vedtekt om særlege åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Notodden som Notodden bystyre vedtok i møte 13. september 1950.

Endringen skal gjelde fra 1. november 1950 og vedtekten får da slik ordlyd:

Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 23 til neste morgen kl. 8.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

25. sept. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Kristiansand bystyre 30. august 1950 om endring i bygningsvedtekter for Kristiansand, således at

I. § 3, 1. ledd, skal lyde slik:

Reguleringsrådet skal bestå av rådmannen, reguleringsssjefen, bygningssjefen, helserådets ordfører, stadsingeniøren samt 5 av bystyret valgte medlemmer. Kommunens fagsjefer kan av formannen tilkalles og deltar i møtene, dog uten stemme. De kommunevalgte medlemmer kan ikke være medlemmer av bygningsrådet. Personlige varamenn oppnevnes for de bystyrevalgte medlemmer. Rådet velger hvert år formann og varaformann.

II. § 27, 2. ledd, 3. setning, skal lyde slik:

Tilsynsrådet får sakene forelagt av byarkitekten som er selvskrevet medlem av rådet.

26. sept. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Bergen bystyre i møte 13. mars 1950 om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen for Bergensdalens sørlige del, distrikt «Slettebakken», Bergen, med en endring foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er vist på planen ved begrensningsslinje.

§ 2. Bebyggelsen innenfor det regulerte område er delt i

- A. Leiegårdsbebyggelse.
- B. Åpen villamessig bebyggelse.
- C. Kollektive anlegg.

A. *Leiegårdsbebyggelse.*

§ 3.

1. Bebyggelsen skal oppføres av mur eller betong med ildfaste etasjeskillere.
2. Bebyggelsen skal kun innredes til boliger (leiligheter) og de nødvendige fellesrom i forbindelse med boligbebyggelsen. Leilighetene skal være gjennomgående.

§ 4.

1. Bygningene skal utføres med sadeltak. Takvinkelen skal ikke være over 35°.

2. Der skal oppsettes felles antenneanlegg for hvert bygg i sam- 26. sept.
svar med de til enhver tid gjeldende regler for anleggets utfø-
relse og kontroll.
3. Takoppbygg eller nedskjæringer i takflaten, unntatt takluker til-
lates ikke.
4. Det skal i alminnelighet innredes tørkeanordninger for klær i
hver blokk hvor der er boliger. Tørkestativer i det fri kan unn-
takelsesvis godkjennes av reguleringsrådet.
5. Det skal i hver bygning anordnes søppelnedkast eller søppel-
forbrenningsanlegg. Dette må sammen med byggeanmeldelsen
sendes inn til godkjennelse i hvert enkelt tilfelle. Utvendige
søppelkasser kan unntakelsesvis godkjennes av reguleringsrådet
på grunnlag av særskilt innsendt plan.
6. Sammen med byggeanmeldelsen må det til bygningsrådet sendes
inn særskilt takplan (med nødvendige oppriss) med angivelse
av piper, ventilasjonskanaler og for øvrig alle anlegg som vil
skjære takflaten.

§ 5. Den ubebyggede del av tomten skal opparbeides som en
parkmessig sammenhengende enhet, på grunnlag av en beplantnings-
plan som skal sendes inn samtidig med byggeanmeldelsen. Beplant-
ningsplanen som skal vise tørkestativer, beplantninger og stier m. v.
skal godkjennes av reguleringsrådet etter at parkvesenets uttalelse
er innhentet.

B. Åpen villamessig bebyggelse (inklusive frittliggende rekke- og kjedehus).

§ 6.

1. Bebyggelsen skal kun innredes til boliger og til fellesrom i for-
bindelse med boligbebyggelsen.
2. 1. etasjes golvkote må ikke ligge mer enn 1 meter over høy-
este terrengkote, målt ved grunnmuren i naturlig eller fram-
tidig planert terreng.

§ 7.

1. Bygningene skal utføres med sadeltak eller valmtak. Med sikte
på oppnåelse av en ensartet takløsning i bygningsgrupper kan
reguleringsvesenet fastsette bestemte taktyper for visse deler
av planen.
2. Takarker tillates kun på 1½ etasjes hus. Nedskjæring i tak-
flaten, unntatt takluker, tillates ikke.

C. Kollektive anlegg.

§ 8.

1. Til kollektive anlegg regnes følgende på planen angitte bebyg-
gelse: Butikkhus, butikkentre, administrasjonsbygg, samfunns-

26. sept. hus, sal, servisestasjon, barnehage, daghjembygg, gamlehjem samt skole.

2. Utformingen av disse anlegg blir i hvert enkelt tilfelle å godkjenne av reguleringsrådet. Reguleringsrådet skal herunder ha for øyet at eventuelle endringer ikke må bli til skade for de tiliggende naboeiendommer.

§ 9. Den ubebyggede del av tomten skal opparbeides som en parkmessig sammenhengende enhet på grunnlag av en beplantningsplan som skal sendes inn samtidig med byggeanmeldelsen. Beplantningsplanen skal godkjennes av reguleringsrådet etter at parkvesenets uttalelse er innhentet.

Felles bestemmelser.

§ 10.

1. Planen angir bygningenes maksimale dimensjoner og beliggenheten i forhold til naboeiendommene og regulerte veier, samt byggeflukt og møneretning.

2. Det maksimale antall etasjer er angitt på planen for hvert hus.

3. Gesimshøyden må ikke overstige 4 meter for 1 etasjes hus, 7 meter for 2 etasjes hus og deretter kan det maksimalt tillegges 3 meter for hver tillatt etasje. Punkthusene må ikke være over 24 meter til gesims.

Gesimshøyden måles fra et plan bestemt som gjennomsnittet av husets hjørnekoter i naturlig terreng eller framtidig planert terreng.

§ 11. Garasjer (uthus) kan oppføres hvor dette er vist på planen. Andre garasjeplaseringer må i hvert enkelt tilfelle godkjennes av reguleringsrådet. Garasjer eller uthus kan kun oppføres i 1 etasje.

§ 12. Det tillates i alminnelighet ikke innredet rom til varig opphold for mennesker i kjeller eller på loft. Kjellerleiligheter kan unntakelsesvis tillates av reguleringsrådet på steder hvor sol- og belyningsforholdene anses gunstige. Før sådan tillatelse gis må helserådets samtykke foreligge.

§ 13. Samtlige bygninger i samme byggeflukt skal gis mest mulig harmonisk fasadeutstyr, materiale og fargebehandling som skal godkjennes av tilsynsrådet for byens utseende.

§ 14. Bygningene skal ha fasademessig utstyr til alle sider. Det skal være fasadepuss på branngavler som etter reguleringsrådets skjønn blir stående synlig i mer enn 1 år.

§ 15.

1. Hvor dette er særskilt angitt på planen skal det oppsettes 0,7 meter høye delegjerder og gjerde mot gate. Gjerdene må

anmeldes særskilt til reguleringsvesenet som skal godkjenne 26. sept.
konstruksjonen og farge.

2. Hvor samtlige tilstøtende naboer er enige kan delegjerdene sløyfes eller erstattes av hekker hvis høyde ikke må være over hva der er anført i punkt 1. Likeledes kan gjerder mot vei sløyfes eller erstattes av hekker i samme høyde, hvis dette kan gjennomføres for hele gatestrekningen.

3. Utover de på planen angitte steder tillates ikke oppsatt gjerder uten etter spesiell godkjennelse av reguleringsrådet.

§ 16. Unntakelser fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, godkjennes av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven fastsatte ramme.

§ 17. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

26. sept.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Bergen bystyre i møte 13. mars 1950 om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen for Bergensdalens østre del, Landåsveien nr. 12 x m. fl., Bergen, med en endring foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er vist på planen med rød begrensningslinje.

§ 2. Bebyggelsen innenfor det regulerte område er delt i:

- A. Leiegårdsbebyggelse.
- B. Åpen villamessig bebyggelse.
- C. Kollektive anlegg.

A. Leiegårdsbebyggelse.

§ 3. Bebyggelsen skal kun innredes til boliger og de nødvendige fellesrom i forbindelse med boligene. Leilighetene skal være gjennomgående.

§ 4.

- 1. Bygningene skal utføres med sadeltak. Takvinkelen skal ikke være over 35°.
- 2. Der skal oppsettes felles antenneanlegg for hvert bygg i samsvarende med de til enhver tid gjeldende regler for anleggets utførelse og kontroll.
- 3. Takoppbygg eller nedskjæringer i takflaten, unntatt takluker, tillates ikke.

26. sept. 4. Der skal i alminnelighet innredes tørkeanordninger for klær i hver blokk hvor der er boliger. Tørkestativer i det fri skal godkjennes av reguleringsrådet i hvert enkelt tilfelle.
5. Det skal i hver bygning anordnes søppelnedkast eller søppelforbrenningsanlegg. Dette må sammen med byggeanmeldelsen sendes inn til godkjennelse i hvert enkelt tilfelle. Utvendige søppelkasser kan unntakelsesvis godkjennes av reguleringsrådet på grunnlag av særskilt innsendt plan.
6. Sammen med byggeanmeldelsen må det til bygningsrådet sendes inn særskilt takplan (med nødvendige oppriss) med angivelse av piper, ventilasjonskanaler og for øvrig alle anlegg som vil skjære takflaten.

§ 5. Den ubebyggede del av tomten skal opparbeides som en parkmessig sammenhengende enhet, på grunnlag av en beplantningsplan som skal sendes inn samtidig med byggeanmeldelsen. Beplantningsplanen som skal vise tørkestativer, beplantninger og stier m. v. skal godkjennes av reguleringsrådet etter at parkvesenets uttalelse er innhentet.

B. Åpen villamessig bebyggelse.

§ 6

1. Bebyggelsen skal kun innredes til boliger og til fellesrom i forbindelse med boligene.
2. 1. etasjes golvkote må ikke ligge mer enn 1 m over høyeste terrengkote, målt ved grunnmuren i naturlig eller framtidig planert terreng.

§ 7.

1. Bygningene skal utføres med sadeltak eller valmtak. Med sikte på oppnåelse av ensartet takløsning i bygningsgrupper, kan reguleringsvesenet fastsette bestemte taktyper for visse deler av planen.
2. Takarker tillates kun på 1½ etasjes hus. Nedskjæring i takflaten, unntatt takluker, tillates ikke.

§ 8

C. Kollektive anlegg.

1. Til kollektive anlegg regnes følgende på planen angitte bebyggelse: Butikkhus og barnehage (daghjem).
2. Utformingen av disse anlegg blir i hvert enkelt tilfelle å godkjenne av reguleringsrådet. Reguleringsrådet skal herunder ha for øye at eventuelle endringer ikke må bli til skade for de tiliggende naboeiendommer.

§ 9. Den ubebyggede del av tomten skal opparbeides som en enhet på grunnlag av en beplantningsplan som skal sendes inn sam-

tidig med byggeanmeldelsen. Beplantningsplanen skal godkjennes av 26. sept. reguleringsrådet etter at parkvesenets uttalelse er innhentet.

§ 10.

Felles bestemmelser.

1. Planen angir bebyggelsens plassering i forhold til de regulerte veier, eiendomsgrenser samt byggelinjer og bygningenes lengderetning.
2. Maksimalt antall etasjer er angitt på planen for hvert hus.
3. Gesimshøyden må ikke overstige 4 meter for 1-etasjes hus, 7 meter for 2-etasjes hus.

Gesimshøyden måles fra et plan bestemt som gjennomsnittet av husets hjørnekoter i naturlig terreng eller framtidig planert terreng.

§ 11.

1. Garasjer (uthus), kan oppføres hvor dette er vist på planen. Andre garasjeplaseringer må i hvert enkelt tilfelle godkjennes av reguleringsrådet. Garasjer eller uthus kan kun oppføres i 1 etasje.

§ 12.

1. Det tillates i alminnelighet ikke innredet rom til varig opphold for mennesker i kjeller eller på loft. Kjellerleiligheter kan unntakelsesvis tillates av reguleringsrådet på steder hvor sol- og belysningsforholdene anses gunstige. Før sådan tillatelse gis, må helserådets samtykke foreligge.

§ 13. Samtlige bygninger i samme byggeflukt skal gis mest mulig harmonisk fasadestyr, materiale og fargebehandling, som skal godkjennes av tilsynsrådet for byens utseende.

§ 14. Bygningene skal ha fasademessig utstyr til alle sider. Det skal være fasadepuss på branngavler som etter reguleringsrådets skjønn blir stående synlig i mer enn 1 år.

§ 15.

1. Delegjerder og gjerde mot gate skal ha en maksimal høyde på 0,7 m. Gjerdene må anmeldes særskilt til reguleringsvesenet som skal godkjenne konstruksjonen og fargen.
2. Hvor samtlige tilstøtende naboer er enige, kan delegjerdene sløyfes eller erstattes av hekker hvis høyde ikke må være over hva der er anført i punkt 1. Likeledes kan gjerder mot vei sløyfes eller erstattes av hekk i samme høyde, hvis dette kan gjennomføres for hele gatestrekningen.
3. På de arealer som på planen har fått betegnelsen private grøntarealer kan oppsettes gjerder langs gate og mot nabo.

26. sept. 4. På de arealer som på planen har fått betegnelser felles grøntarealer, kan inngjerding av en mindre del av tomten foran hvert hus godkjennes på grunnlag av innsendt plan.

5. Utover de i punkt 3 og 4 angitte steder tillates ikke oppsatt gjerder uten etter spesiell godkjennelse av reguleringsrådet.

§ 16. Unntakelser fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det godkjennes av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven fastsatte ramme.

§ 17. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

27. sept. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 67 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 stadfester departementet med dette vedtak av Bryne bygningskommunestyre 15. august 1950 om tilleggsbestemmelse til nevnte lovs § 15, 1. ledd, for Bryne brannkommune i Rogaland fylke.

Tilleggsbestemmelsen skal lyde slik:

Skorsteinpiper, loddpiper, anbringere og trukne rør skal feies minst 3 ganger om året.

Piper i fabrikker, bakerier, røkerier og liknende bedrifter kan brannstyret forlange feiet inntil 5 ganger om året.

27. sept. **Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhald av § 65 i lov om brannvesenet frå 15. august 1908 fastset departementet i samsvar med vedtak av Herøy heradstyre 18. november 1948 at lova skal gjerast gjeldande for Fosnavåg i Herøy herad, Møre og Romsdal fylke, innafor dei same grensene som Fosnavåg bygningskommune.

Grensene for bygningskommunen er teke inn i Norsk Lovtidend, 1. bolk 1908 nr. 5 og 1930 nr. 34.

28. sept. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Med dette vert stadfest vedtak dagsett 22. september 1950 av Os heradstyre, Hordaland fylke, der det i samsvar med § 3, 2. leden i lov frå 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er fastsett at alle som er eigar eller innehavar av hund i Os herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.

Dette skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigar eller innehavar.

29. sept.

Kongelig resolusjon.

I. §§ 28 og 47 i de ved kgl. resolusjon av 27. mai 1938 fastsatte trafikkregler, kfr. endringer ved kgl. resolusjoner av 8. februar, 3. mai og 27. september 1946, endres i samsvar med et framlagt utkast.

II. Bestemmelsene i utkastet trer i kraft straks.

Utkastet lyder så:

I.

1. Som nytt punkt 3 i § 47 inn-
tas:

Politiet kan fjerne eller på-
by fjernet fra veg- eller gate-
grunn kjøretøy eller annen
gjenstand som er hensatt i
strid med bestemmelse gitt i
eller hjemlet i trafikkreglene,
eller som for øvrig er til hin-
der for ferdselen eller for snø-
brøyting eller annet arbeid på
veg- eller gategrunn.

2. § 28, punkt 1, siste setning
sløyfes.

I.

1. Som nytt punkt 3 i § 47 vert
teke inn:

Politiet kan fjerna eller på-
by fjerna frå veg- eller gate-
grunn køyrety eller annan
ting som nokon har sett frå
seg i strid med fyresegn gje-
ven i trafikkreglane eller som
har heimel i dei, eller som
elles er til hinder for ferdsla
eller for snøbrøyting eller
anna arbeid på veg- eller
gategrunn.

2. § 28, punkt 1, siste setning
vert teke burt.

Bestemmelser om endring av Handelsdepartemen- 29. sept.
tets bestemmelser av 23. juni 1950 til gjennom-
føring av den alminnelige innførselsregulering.

I medhold av mellombels lov om innførselforbod av 13. desem-
ber 1946 nr. 29 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og
lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende
bestemmelser til endring av bestemmelser av 23. juni 1950 til gjen-
nomføring av den alminnelige innførselsregulering:

§ 17, 2. ledd skal heretter lyde:

Innlegges et vareparti på frilager, transittopplag eller kreditt-
opplag, skal innførselslisensen framlegges for tollvesenet og avskri-
ves ved innlegget.

§ 20 skal heretter lyde:

Skal en del av det vareparti som innføres i henhold til innførsels-
lisens A fortolles av samme importør samtidig ved et annet
tollsted, må vedkommende importør fylle ut et nytt eksemplar

29. sept. (nr. 5) av skjema A-1, A-2 eller A-3 til bruk for fortolling av denne del. Det nye eksemplar skal fylles ut i overensstemmelse med den originale innførselslisens og være en tro kopi av denne. Det av importøren utfylte eksemplar og den originale innførselslisens sammen med de i § 18 nevnte dokumenter skal framlegges for tollvesenet på importørens hjemsted. Tollvesenet skal på det utfylte eksemplar bekrefte at dette er i overensstemmelse med originallisensen. Er det i henhold til originallisensen utstedt flere nye eksemplarer, skal disse av tollvesenet påføres bokstaver (a, b, c, osv.) etter lisensnummeret. Tollvesenet skal ved i anmerkningsrubrikken å påføre ordet «Lisensspalting» på originallisensen gjøre merknad om at denne er spaltet. Tollvesenet skal dessuten ved hver enkelt lisensspalting på originallisensen avskrive den nettomengde varer og disses verdi i henhold til lisensvilkårene som skal angis til fortolling og innførsel over det annet tollsted. Tollvesenet skal også på det av importøren utfylte eksemplar gjøre påtegning om at avskrivning er foretatt på den originale innførselslisens, og at eksemplaret bare gir adgang til fortolling av den mengde varer og disses verdi som er avskrevet på den originale innførselslisens. Det utfylte eksemplar brukes deretter som selvstendig lisens og skal etter at påtegning er gjort, utleveres til vedkommende importør og framlegges for tollvesenet på det tollsted hvor den øvrige del av varepartiet skal fortolles. Ved fortolling av den øvrige del ved det annet tollsted er det ikke nødvendig å framlegge stemplet proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekreftelse. Det utfylte eksemplar skal bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt, sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Skal betaling for en del av det vareparti som betales i henhold til valutalisens A finne sted av samme importør samtidig i en annen valutabank, må vedkommende importør fylle ut et nytt eksemplar (nr. 4) av skjema A-1, A-2, eller A-3 til bruk for betaling av denne del. Det nye eksemplar skal fylles ut i overensstemmelse med den originale valutalisens og være en tro kopi av denne. Det av importøren utfylte eksemplar og den originale valutalisens sammen med de i § 21 nevnte dokumenter skal framlegges for valutabanken på importørens hjemsted. Vedkommende valutabank skal på det utfylte eksemplar bekrefte at dette er i overensstemmelse med originallisensen. Er det i henhold til originallisensen utstedt flere nye eksemplarer, skal disse av valutabanken påføres bokstaver (a, b, c, osv.) etter lisensnummeret. Vedkommende valutabank skal ved i anmerkningsrubrikken å påføre ordet «Lisensspalting» på originallisensen gjøre merknad om at denne er spaltet. Valutabanken skal dessuten ved hver enkelt lisensspalting på originallisensen avskrive det beløp

som skal betales i den annen valutabank. Valutabanken skal også 29. sept. på det av importøren utfylte eksemplar gjøre påtegning om at avskrivning er foretatt på den originale valutalisens, og at eksemplaret bare gir adgang til betaling av det beløp som er avskrevet på den originale valutalisens. Det utfylte eksemplar brukes deretter som selvstendig lisens og skal etter at påtegning er gjort, utleveres til vedkommende importør og framlegges for valutabanken på det sted hvor den øvrige del av varepartiet skal betales. Ved betaling av den øvrige del i den annen valutabank er det ikke nødvendig å framlegge originalfaktura. Det utfylte eksemplar skal bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt, sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 24. juni 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering. 29. sept.

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 1, 2. ledd, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser til endring av bestemmelser av 24. juni 1950 om unntak fra den alminnelige utførselsregulering:

§ 8, 2. ledd skal lyde:

Brukte sykler som av reisende sendes til utlandet som ilgods eller fraktgods, kan utføres uten utførselsliens når det av tollvesenet skjønnes at syklene utføres i forbindelse med avsenderens reise til utlandet eller ettersendes til eieren dersom denne tidligere er reist til utlandet.

§ 25 skal heretter lyde:

Ufortollede gjenstander og varer kan returneres til avsenderen i utlandet uten utførselslisens. Unntaket gjelder ikke ved uttak av gjenstander og varer fra frilager, transittopplag eller kredittopplag hvor det ved innlegget er framlagt innførselslisens.

Bestemmelser om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 24. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering. 29. sept.

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser til endring av bestemmelser av 24. juni 1950 til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering:

29. sept. § 15 skal heretter lyde:

Ved betaling fra utlandet av gjenstander og varer som utføres i henhold til utførselslisens A skal avregningseksemplaret (hvis gyldighetsfrist ved avregningen ikke må være utløpt) og kopi av originalfaktura framlegges for valutabank som stempler den framlagte kopi og påser at denne er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som avregningseksemplaret gjelder for. Vedkommende valutabank skal på det framlagte avregningseksemplar avskrive det beløp som avstås. Er det ved betaling fratrasket ekstrarabatt, skal det gjøres merknad om dette på avregningseksemplaret. Har eksportøren ved salg på fob.-basis lagt ut frakt, assurance, spedisjonsomkostninger og liknende helt eller delvis, skal vedkommende valutabank på avregningseksemplaret anføre hvor meget av betalingen som gjelder varer og hvor meget som gjelder utlagt frakt, assurance og spedisjonsomkostninger eller liknende. Når hele salgsbeløpet er avstått, skal avregningseksemplaret av vedkommende valutabank sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.